

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY)'nın
kuruluşudur. ©

***

Clift: 36 Sayı: 424 MAYIS 1995

(KDV DAHİL) 35.000 TL. YURTDIŞI: 10 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halük HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkma
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE-TENKİT SEVGİYİ AZALTMAZ	2
● RENKLER ÜZERİNE YENİ BİR VARSAYIM	4
● LÂBİRENTLERDE DOLAŞIRKEN	7
● RUH VE KÂİ MAT	9
● DÜZENSİZLİĞİN DÜZENİ: KAOS	12
● SPIRİTÜEL GELİŞMEDE MONOTONLUK VE DEVAMLILIK	15
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	16
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	16
● DEDİKODU VE ENDİŞE	17
● RUHUN GİZEMLİ SIRLARI	18
● GİZEMLİ Kİ (CHI) GÜCÜ	20
● PARAPSIKOLOJİNİN GELECEĞİ	21
● KONFERANSLARIMIZ	23
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	23
● ÇİNLİLER DEPREMİ NASIL SEZİYORLAR?	24
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	27
● DOĞRU BİLGİYE GİDEN YOL-BİLGELİK VE ERDEM	28
● İNSAN OLMAK!	29
● KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ METAPSIŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	29
● 1. DÜNYA RUHÇULUK KONGRESİ	30
● DOĞU BLOKUNDA '80 ÖNCESİ PSİŞİK ARAŞTIRMALAR	32
● RUHÇULUKTA MÜCADELE DÖNEMİ	35
● BİLİMSSEL KIYAMET	38
● BİR UFO BELGESELİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ	41
● ÇEKİMİN ÖTESİNDE	44
● SADIKLAR PLÂNINDAN RUHSAL TEBLİĞLER: MADDE SİSTEMİNİN GELİŞTİRİLMESİ	47
● KİTAPLAR ARASINDA: RUHSAL DENEYLERİ UYGULAMA KİTABI	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayımları Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No: 15 Çemberlitaş/İST. 518 23 74

Renk Ayırımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtdışı: 420.000 TL. (Öğrenciler: 330.000TL), Yurtdışı: 120 DM.

Posta Çeki No: 655294 Ayda bir yayınlanır.

Toplum olarak felsefeyi, felsefî düşünceyi ve düşünmeyi kaybetmiş, onun ne olduğundan bile haberimiz kalmamış durumdayız. Tam bir akıl işi olan felsefenin keskin bir entelektüel bakış ve diyalektik ayırt etme yeteneğine en çok sahip olan kafalara ihtiyacı vardır. Ama sadece bu yeterli midir? Değildir. Tasavvur gücü, yılmaz bir irade, insan doğasını anlamakta derinliğe sahip olma, realiteyi çok iyi gözleyen bir bakış da eklenmelidir.

Bakış ve gerçeği **görme** burada en önemli olan iki husustur.

Bilmek de tek başına yeterli değildir. Kişisel deneyimlerle birleşmediği sürece yüzeyseldir ve böyle bir bilgi güvensizlikten başka bir şey yaratmaz.

Gerçek deneyime dayanmayan birçok düşünme sistemi var. Görünüşü güzel olabilir ama hiç de **iç açıcı** değildir. İnsanı realiteyle temasa geçirme gücü sıfırdır. Sahip olunan bilgi ne olursa olsun deneylenebilmeli, deneyime dayanmalıdır.

Bilgi görülmeyince, yani yaşanamıyor ise, o bilginin derinliği olmaz; hayatın gerçeklerini de kavratamaz.

Bilgiyi uygulamak, yaşamaktır. Buda'nın dediği gibi "Görmek yaşamaktır." Her şeyi oluşuyla görmektir. Böyle bir durumu elde edebilmek "aydınlanma deneyimi"nden geçerek mümkünleşebilir.

Entelekt (müdrike) ve duyular alanında hareket ettiğimiz sürece bireysel **benlik** kanaatinin esiri oluruz ve sürekli benliğin gölgesi ardından koşarsız. Oysa onu ele geçirmek çok zordur.

Benlikten kurtulma, ben'sizlik ifadeleri benlik fikrinin bir aldanma, illüzyon olduğunu belirtir. Sınırlı ve tekil'ci dünyamızda yaşadığımız sürece bireysel EGO fikrini korumaktan kendimizi alamayız. Ama bu da onun gerçekliği için bir kanıt değildir.

Korku ve güvensizlik duygusunu ortadan kaldırmanın doğru bir yolu -her ne kadar tarih içindeki büyük öğretiler tarafından sadece Tanrı sevgisine bağlanmışsa da- göreceli bilgiler aracılığıyla değil, **BİLGELİK** gözüyle görmek, yani gerçeğin ilk sebebine kadar nüfuz etmemizi sağlayan çok özel bir önseziyle görmektir.

Acılardan kurtulmak, sevgisizlikten yakınmamak, kendi kendimizle ve tüm dünyayla barış içinde yaşamaya kavuşmak istiyorsak, sadece egoları-benlikleri reddetmek yeterli olmaz. Biraz daha fazla bir şeye ihtiyacımız var: Bilgelik sezgisi.

Kendini tanımak için kendinden dışarıya çıkmaya gerek yoktur. Varlık kendi yansımalarını kendi içinde görebilir.

Yılan gömleği gibi beşerî benliğin birçok uydurma, yalancı kabukları var. Bu maskeleyici gömlekleri soyup özü yakalamak tam bir araştırma ve "bilgece bakış" ister.

Sahnedeki Ben ile seyirci ben arasına hiçbir karıştırıcı ve uydurma aksiyonlar sokmadan, bilgelik sezgisini -derin sebep arayışı- faal hâlde tutmamız, öz bilgiye ve sevgiye ulaşmamızın en emin yolu olabilir.

Selâm ve Sevgiler

"Tenkit, sevgiyi azaltarak kişinin kendini tanıma süresini erteler mi? O kişiye gelen olumsuz etkilerin bir ifadesi midir?" diye soruluyor. Tenkit, evrensel sevgiyi nasıl azaltabilir? Azalan bir şeyse, o sevgi değil bir duygulanmadan ibarettir. Bu takdirde kendisinden daha güçlü olan bir duygunun altında ezilir. **Baskın olan duygu, öbürünü yok eder.**

Bu, imajınasyon kanununa göre de böyledir. Baskın olan bir imaj, diğer imajları yer, parçalar.

Zihnin bütünlüğü içinde bir mutluluk imajı vardır. Bu elden geldiği kadar sürekli canlı tutulur. Fakat bazı şoklar ve olaylar sonucunda başka bir imaj ortaya çıkararak gitgide genişler ve bütün o mutluluk imajlarını parçalar, yutar ve yok eder. Artık o kişi bir tür nevroza yakalanmıştır. Yani sinirliler grubuna sokulabilir. Ama sevgi, böyle duygusal bir olay değildir.

Gerçek sevgi, eleştiriyi kaybolmaz. O sevgi, yine vardır. Şöyle bir örnek verelim: Tanrı'ya inanıp O'na karşı coşkun bir sevgi duyanlar, başlarına gelen olaylardan ötürü tanrılarını sevmez-

lik ederler mi? Onlar gerçekten duygularının ötesinde Tanrı anlayışı ve sevgisine bağlanmışlarsa her şeyi sineye çeker, sesleri solukları çıkmaz. Bu tema, bütün sufizmin temelidir: Tanrı sevgisi ve Tanrı'dan gelen her şeye razı oluş.

Bu temadan Tanrı'yı kaldırırsanız, Budizm'in temeli ortaya çıkar. Sevgi ve sevgiden gelen her şeye katlanmak ise Hristiyanlığın temelidir. İsa'nın kendini feda etmesi de bu temel üzerindedir.

ELEŞTİRİYE AÇIK OLMALIYIZ

Ananız babanız sizi eleştirse, azarlasa onlara duyduğunuz sevgi azalıyor mu? Azalmaz. Hatta "Neden beni azarlıyor, bana bu cezayı veriyor, niçin böyle yapıyor?" diye düşünürüz.

Akıllı ve duygularına hâkim bir insanın bunu anlaması lâzım. Aksi takdirde ma-

TENKİT SEVGİYİ AZALTMAZ

razî bir bünye söz konusudur. "Beni azarlıyorlar, demek ki sevmiyorlar." gibi komplekslere kaçan bir yapı ortaya çıkar.

Gerçek iyilik ve sevgi ile temas kurulmuşsa, tenkit, kendini tanıma süresini hiçbir şekilde ertelemeyebilir. Aksine çok önemlidir. İnsanın kendini tanıyamamasının sebebi de, kendi kendini eleştiremeyişiştir. Neden? Çünkü insanın kendini beğenme gibi çok yüce bir hasleti vardır! Tavus kuşu gibi, omuzunda apoletlerle kabarak dolaşır. Aksine, kendini tanımak isteyen ise, içinde biriktirmiş olduğu bir yığın yabancı, yabancı ve işe yaramaz şeylerin varlığını görebilecek kadar alçakgö-

nüllü olmak zorundadır. Eleştiriri, öz eleştiriri ve vicdanî eleştiriri olmadan kendini tanıma yolunda bir adım gidilemez.

Birinci şart, kendini eleştirebilecek güçte olmak ve eleştirildiğinde soğukkanlılıkla eleştiriri konusuna bakabilmektir. Bu güç kazanılmadıkça kendini tanıma işine hiç girilmesin. Kişi hiçbir şey kazanmadığı gibi, depresyona girer. Çünkü eleştiriri konusu olan şeyle kendini özdeşleştirmiştir. Kişiliğinin tezahür ediş şekli, tenkit edilen konuyla aynı olmuştur. "Ben," diyor, "bunlarla varım. Bunlardan ibaretim. Dolayısıyla, beni eleştiremezsin. Aksi takdirde benim kişiliğimi ve bireyselliğimi yok etmiş, ortadan kaldırmış oluyorsun." Kişiliğinin bu uydurma yönleriyle iç içe girmiş. Ortak (simbiyoz) bir yaşam gibi âdeta. Ouspensky ve Gurdjieff'in öğretilerinde de söz konusu olan ana problem budur.

ALINGANLIĞIN İLÂCI TENKİTTİR

Alınganlık, tenkit yiye yiye giderilir. Alınganlık çokcukça bir bencilliktir. Bencillik de grup gruptur. Hepimiz benciliz, hepimizin egoizması vardır. Ama olgun egoizmalar olabildiği gibi, üç dört yaşında kalmış minicik egoizmalar da vardır.

İnsanın iç yaşını büyüme-

mişse alınganlık çoktur. Fizikiğin büyümesi başka bir husustur. Fizikiği büyümüş, 60'ına, 70'ine merdiven dayamış niceleri vardır ki, daha 18-20'sini sürmektedir.

İç yaş ve fizik yaş birbirinden çok farklı şeylerdir. Saçın ağarması, yüzünde çizgilerin artması, çeşitli tecrübelerin içinden geçmek, iç kişiliğinin büyümesini her zaman sağlamıyor. İç kişiliği büyüten olaylar çok farklıdır. Bazen bir bakıyoruz ki, kişinin henüz bıyıkları çıkmamış, çok genç ama hâli, tavri ve düşüncesini yaşını çoktan geçmiş. Dış yaşını, iç yaşına yetişmeye çalışıyor. Biraz daha büyüse, saçı sakalı çıksa da sözü dinlense! Hani bir söz vardır: "Sakal bırakalım da sözümüz tutulsun." derler. Burada ifade edilmek istenen, bu hâldir. Dış görünüşe değer verenlerce sözü tutulsun diye söylenmiştir.

Alınganlığın temelinde aşağılık duygusu yatar. Fazla alıngan insanlar, kendilerini küçük gören insanlardır. Değer yargıları kendileri için zayıf ve güvensiz şahsiyetlerdir. Marazî alınganlığı bundan ötürü sergilerler. Havadan nem kaparlar.

Bunun giderilmesi enikonu iyi bir faaliyettir. İnsanın kendi egoizmasıyla kahramanca savaşması lâzım. Kendini olaylardan uzak tutmayı bilmesi gerekir.

GAYRİ ŞAHSÎ OLABİLMEK...

Bir olay oluyor. Ama o olay biz değiliz. Hatta ve hatta size şahsen hareket bile edilmiş olsa, yüzünüze karşı da olsa, buna karşı aynen bir taoistin yaptığı gibi gayri şahsî hareket edebiliyorsanız, iş kökünden halledilmiştir. Yani sen belli bir lâf söylüyorsun ama bu, beynimin belli bir noktasına hitap eden vibrasyonlardan ibaret... Bu, arsızlık değil, gayri şahsî hâle gelmektir. Özdeşleşme-identifikasyon dediğimiz olayı tam mânâsıyla ortadan kaldırmış olmaktadır. Hiçbir şeye aldırma-maktadır.

Tabî ki, marazî, şizofrenik tarzda değil. Bu tam bir atölye çalışmasıdır. Kendini atölye hâline getirip üzerinde çalışmış kişinin durumudur.

Teorisi bu. Fakat zor iş... Çünkü her zaman kendimizi kontrol edebilecek, dizginleri elde tutacak güçte değiliz. Biz bedeni değil, beden bizi yönetmektedir. Onun için çok sert tepkilerimiz olabilir. Hakaret, kötülük, horlanma, aşağılanma addedebiliriz. Küçümsenme ve hafife alınma olarak kabul edebiliriz ve buna tahammülümüz olmayabilir.

Bu hâl, yani kendini kontrol, hayatın içerisinde yavaş yavaş meydana gelen bir olgunlaşmanın sonucudur. Birdenbire olmaz. ■

Renkler Üzerine Yeni Bir Varsayım

Guenther WACHSMUTH

EĞER Goethe kendi renk teorisinde "ışık", "karanlık" ve "renk" kavramları üzerine bir alt yapı kurmamış olsaydı, renklerin gerçek doğasıyla ilgili temel bir realite hakkında konuşmak mümkün olmayacaktı.

Goethe'nin bu teorisi de zaten Newton'un mekanik yasalarından yola çıkarak, günümüz materyalist çağının akışı içinde sistematik olarak geliştirilmiş kötü taklitlerdir. Gelecek yıllarda organizma dünyasında araştırma yapan çok sayıda araştırmacıda fikir ayrılıklarına yol açacak olan "Goethe'nin Dünya Kavramları" adlı (1928) eserinde, Dr. Steiner ışık ve renklerin mekanik teorisine dair şunu söylüyor-du:

"Goethe'nin zamanında doğa bilimcileri arasında yaygın olan, bugün de aynı duruma sahip bu görüşün sahibi Newton'dur. Bu görüşe göre, güneşten gelen beyaz ışık değişik renklerden oluşmuştur. Beyaz ışık içindeki unsurlar ayrıldığı zaman farklı renkler ortaya çıkar."

Steiner daha sonra Goethe'nin, gerçekleri önyargısız gözlemlenmelerinden sonra bu görüşte nasıl bazı hatalar bulduğunu ve bunları deneylerle nasıl kanıtladığını anlatıyor. Goethe bu denemelerden sonra Newtoncu kavramları artık desteklemez. Bu yaklaşımı, onun, Xaller'in "önoluş teorisi"ne olan yaklaşımıyla aynıdır. Xaller'in teorisine göre, gelişmiş organizma, bütün unsurlarıyla birlikte hücrenin içinde vardır. Newtoncular da ışık içindeki belirli şartlar altında ortaya çıkan renklerin, o beyaz renk içinde zaten var olduğuna inanırlar.

Goethe, önoluş teorisi için kullandığı kelimeleri bu renk teorisi için de kullanıyor: "Bu teori, mantıklı deneylerin tüm unsurlarından yoksun saf bir niyete, akıl dünyasında hiçbir zaman ortaya konamayacak bir varsayıma dayandırılmıştır." Goethe'ye göre renkler, ışığın içinden çıkarak meydana gelen şeyler değil, ışığın için-

de meydana gelen yeni formasyonlardır.

Renklerin beyaz ışığa dönüşüp yine ondan çıkmalarına dair Newtoncu teori temelde hatalıdır. Tıpkı zaman içinde gelişen gösteren organizmaların, zaten tohum içinde var olduğuna dair Haller'in teorisi gibi. Bilim Haller'in teorisini anlamsız bularak reddetti, fakat ışık olgusunda aynı karara varmış değil.

Goethe, Newton'un hipotezindeki soyut yapıyı ortaya çıkarıp, onun yerine renk fenomenlerinde görülebilen gerçeklerin somut işleyişleri üzerine kendi teorisini kurdu. Goethe, bir insanın aydınlıktan karanlığa bakıp da maviyi algıladığında göze ulaşan (örneğin gözün, siyah kozmik uzayı, dünyanın aydınlık hâldeki atmosferinden bakıldığında gökyüzü mavisine çevirmesi gibi) ilk belirtilerden yola çıktı.

Daha sonra Goethe, hem daha siyah ve daha beyaz kâğıt şeritlerini birbiri önüne koyarak, hem de diğer deneylerle mavi renkteki bu oluşum türünü doğruladı. Diğer yandan da, karanlıktan bakılarak görülen aydınlığın sarı rengi doğruladığını kanıtladı. Koyu atmosfer tabakalarından görülen parlak sarı renkteki güneş bunu doğruluyor. Goethe bunu da koyu ve açık renkteki kâğıt şeritlerini birbiri arasına koyarak kanıtladı. Ayrıca doğada "karanlık" ve "aydınlığın" karşılaştığı yerlerde, uç fenomenler olarak mavi ile sarı rengin meydana geldiğine işaret etmektedir. Bu durumu herhangi bir insan kendi gözlemleriyle de görebilir.

Renklerin oluşumunda gerçek bir anlayışa ulaşmak amacıyla, Goethe, bu "karanlık" kavramını, alışılmış düşünce ve soyut hipotez türlerinden değil, deney yoluyla ortaya konabilen gerçeklerden çıkardı.

Steiner bunu şöyle belirtiyor: "Işık kendisini, bildiğimiz en basit, en homojen ve bölünmemiş varlık hâlinde gözlenmek üzere sunar. Işığın karşısında karanlık vardır. Goethe'ye göre karanlık, ışığın tamamen yok olması, pasif hâli değildir. Aktif olan bir şeydir. Karanlık kendisini ışığın karşısına koyar ve onunla oynar.

Günümüz doğa bilimleri karanlığı tam bir boşluk olarak nitelerler. Bu modern görüşe göre, karanlık bir uzaya akan ışığın karanlıktan gelen hiçbir engeli yoktur. Goethe ışık ile karanlığı, bir mıknatısın kuzey ve güney kutupları gibi birbirleriyle bağlantılı olarak düşünüyor. Karanlık, kendindeki hareket gücüyle ışığı zayıflatabilir. Aynı şekilde, ışık karanlığın enerjisini sınırlandırabilir. Her iki durumda da renkler ortaya çıkar! Karanlığı mutlak pasiflik olarak gören fiziksel bir görüş böyle bir etkileşimden söz edemez. Bu yüzden renkleri sadece ışıktan çıkarmak zorundadır. Işık gibi karanlık da gözlenebilir bir olgudur. Işık gibi karanlık da bir algılama konusudur. Birisi diğerinin sadece antitezidir. Gece nin içine bakan bir göz, karanlığa ait gerçek algılamaya aracılık etmektedir. Eğer karanlık mutlak bir boşluk olsaydı, karanlığa baktığımızda herhangi bir şeyi algılamak mümkün olmazdı."

Goethe, "ışık", "karanlık" ve "madde dünyası" arasındaki karşılıklı ilişkileri test eden gözlemlerinde ve çıkarımlarında ilerleme sağladı. Onun maddeyi nasıl ele aldığını göreceğiz. Dr. Steiner şunları belirtiyor: "Boş uzay, geçirgen bir karaktere sahiptir. Işık ve karanlık üzerinde hiçbir etki yaratmaz. Bunlar tüm güçleriyle parlar dururlar onun içinde. Eğer uzay eşyayla doluyorsa durum değişiktir. Bu doluluk öyle bir şey olabilir ki gözler onu algılamaz çünkü ışık ve karanlık, bu uzay içinde aslı formlarıyla parlarlar. O zaman geçirgen şeylerden söz etmek gerekir. Eğer ışık ve karanlık, bir şeyin içinden geçiyorsa ama parlaklıkları yine de azalmıyorsa, o şey sönük ve cansız bir şeydir. Bu özellikle bir şeyle dolu olan uzay ise ışık ile karanlığı, parlaklık ile sönüklüğü zıt ilişkiler hâlinde gözleme imkânı sunar.

Şimdi de, dünya organizmalarının içine akan kozmik güçlerden bugüne kadar ne öğrendiğimize bir bakalım. Fakat öncelikle, günümüze dek doğru düzgün açıklanamamış, üzerinde sürekli yorumlar yapılmış çok önemli kozmik bir fenomeni ele almamız gerekiyor.

"Erdmagnetismus, Erdstrom und Polarlicht" adlı ilginç kitabında Prof. A. Nippoldt şöyle diyor: "Güneş tutulmasının etkileri birçok şekilde araştırıldı. Daima ortaya konan şey de, günlük değişimler bir yana bırakıldığında, elementlerin hep aynı davranışı göstermeleri olmuştur. Güneş'in karması her zaman için aynı etkileri yaratmaktadır. Nitekim, bir tutulma olayında, Ay'ın karanlık gölgesiyle birlikte Dünya

üzerinden girdap hâlinde bir akım geçer. Bu akım, normal gece akımlarıyla aynı özelliklere sahiptir." Bu ilginç fenomende en önemli kozmik olaylardan birini öğrenmek durumundayız. Bu olgu iki temel gerçeği gösteriyor bizlere:

1- Girdap akımı hâlinde tezahür eden karanlık aktif bir şeydir. Bu akım Ay'ın Dünya üzerindeki gölgesine eşlik eder. Geceleri oluşan akımlara benzer.

2- Genellikle sadece geceleyin fonksiyon gören fakat bir Güneş tutulması sırasında gündüz vakti de aktif hâle geçen, karanlığın içindeki bu güç, bu durumda Ay'la bağlantılıdır. Tutulma sırasında hep olduğu gibi, Güneşin örttüğü zaman Ay, genellikle geceleri kullanılan özel hareketin aynısını Dünya üzerine uygulamaya koyar.

Bu yüzden burada sadece "Güneş'in etkisinin yokluğuyla" değil, karanlık fenomeni sırasında işleme konan negatif özellikte fakat aktif ve etkili bir güçle karşı karşıyayız. Goethe, karanlığın hareketiyle ışığın karşı hareketini bir mıknatısın kutuplarıyla karşılaştırırken çok haklıydı. İnsan gözünün koyu karanlıktan etkilenmesi gibi dünya organizması da kutupsal olarak birbirine zıt iki kozmik gücün hareketinden etkilenir.

Yatay ve dikey akımları; onların hayat içinde meydana gelen olgular ve şuur durumlarıyla olan karşılıklı ilişkilerini ele almış, Ay ile Güneş'in kutupsal zıtlıklarını görmüştük. Bu yüzden evrenden bizlere doğru akan ve birlikte hareket eden iki güç var: Güneş'in hayat eteri ile Ay'ın kimyasal eteri. (Eter: esirî madde)

Dünya organizmasındaki eterik şekillendirici güçlerin hareketi renklerin dünyasında farklı değişimlere sebep olur. Dünya organizmasına ait maddenin ışıklandırılmış hâlinde baskın duruma geçtikleri zaman:

Sıcaklık eteri kırmızı; ışık eteri sarı; kimyasal eter mavi ve hayat eteri de mor renk olarak tezahür etmektedir.

Mesela bu yüzden, su elementi büyük ölçüde kimyasal eterin hâkimiyeti altında olan deniz, gözümüzde mavi gözükür.

Renk dünyasında sonsuz sayıda değişimler; ya karanlık içindeki güçlerin ışık içindeki güçlere ya da ışık içindeki güçlerin karanlık içindeki güçlere yavaş yavaş hâkim duruma geçmesinden oluşur.

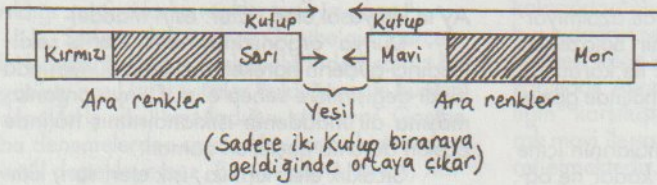
Karanlık içindeki güçler zayıflarsa, ışık içindeki güçler sarı olarak tezahür eder, sonra turuncu olarak, vs.

Her renk, ışık ve karanlığa ait gerçek eterik güçler arasındaki bir zıtlaşmanın sonucudur.

Bitkiler belirli bir renk karşısında büyüme etkisi (sıcaklık ve ışık eteri) gösterirken, zıt kutuptaki bir renk karşısında da parçalanma etkisi (kimyasal ve hayat eteri) göstermektedir. Hem renkler hem de büyüme süreci, net bir şekilde tarif edilebilen niteliklere sahip etkileri olan belirli eterik şekillendirici güçlerin eseridir. Burada organizmaların dünyasında ortaya çıkış ve yok oluş, üreme ve birey oluş gibi gelecekteki araştırmalar için temel gerçekler yatmaktadır.

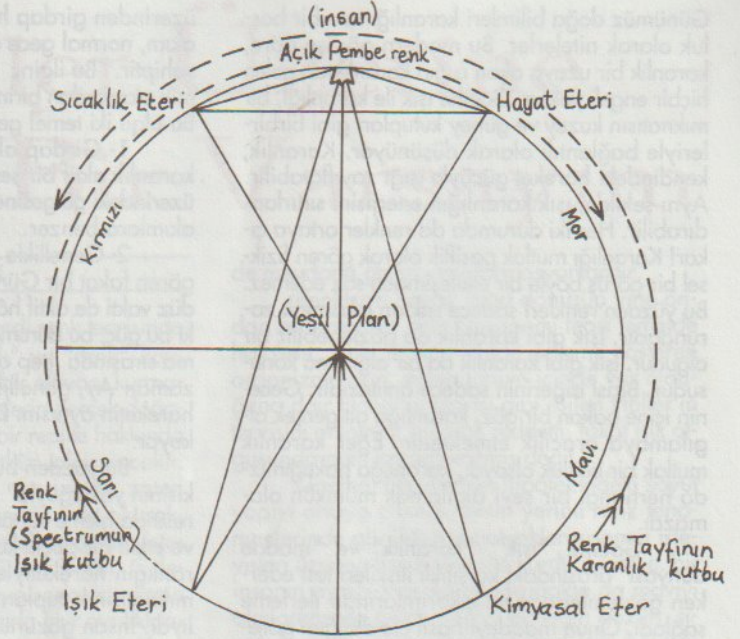
Renk tayfı dairesinin kapanmasıyla yeni bir renk ortaya çıkar: Açık pembe renk. Bu renk bedenlenmiş insanın, yani yaşayan insan bedeninin rengidir. Şekillendirici bütün eterik kuvvetlerin, yani doğadaki bütün renklerin birarada, uyumlu olmasının bir sonucudur bu renk.

Bir bant hâlindeki renkler âleminin tayfı şu şekilde gözükür:

Renkler âleminin tayfının kapalı dairesi bize, sonsuz bilgelik ve uyumluluk dolu şu görüntüyü (sayfa başındaki resim) verir:

Doğa ve ışık tayfı dairesi iki dünyayı içine alır. Ruhsal varoluş dünyası madde dünyasına akar. Sonsuz uyumlu bir devre hâlinde, hiçlikten yaratışlar yaparak, sürekli evölüsyonu (yükseliş) ve envölüsyonu (inîş) yaşar. Ayrıca kozmik şekillendirici kuvvetlerin dünya organizması hâlindeki varoluş dünyasına, yani "boşluk" dünyasına akıştır bu. Zaman ve mekâna tâbi dünyadaki renkler âleminin değişimleri, eterik şekillendirici kuvvetlerin karşılıklı pek çok hare-

keti aracılığıyla madde ışıklandırılır.

Kozmik ışınlarla dünyaya ait ışınlar, madde dünyasını içsel yasalara ve harmonilere göre aydınlatır.

Işık ve renklere ait Newtoncu önölüş teorisi mekanik, gerçek olmayan, ruhsallıktan yoksun ölü doğanın bir imajıdır.

Karanlık ve ışığın hareketleri ile, aydınlatılmış madde dünyası arasında meydana gelip de, bu dünyanın cisimlerine renk veren karşılıklı oyun (en uyumlu faaliyetleri yaşayan insanı oluşturmuştur) organik gerçeklikte, ruhun kılavuzluk ettiği

canlı doğanın imajıdır.

Dünya ile ilgili niceliksel ve mekanik araştırmalar, canlı olan bizleri bir ceset gibi görmeye kadar gitti. Bunun gerçekte hiçbir bağlantısı yoktur. Kozmik sistemde zaten ölümlük diye bir şey mevcut değildir. Eğer bizler, bizim de içinde yaşadığımız canlı bir Kozmik sistem kavramına dönersek, kendimizi gerçekliği olan bir imaj olarak ele almaya başlayacağız.

(Borderlands 1994, Sayı 3'ten
Çev: Ayhan TOLAYBENK)

LÂBİRENTLERDE DOLAŞIRKEN

W. H. McKINTOSH

EVREN denen büyük bilmeceyi çözmeye çalıştığımızda hiç birimiz işin içinden çıkamaz ve şaşar kalırız. Ama yine de bir çözüm yolu aramaya devam ederiz; bu çözüm çok çok uzaklarda yer alıyor görünmesine rağmen.

Dinler, bilmecenin cevabının kendilerinde olduğunu iddia ederler. Ancak söyledikleri şeyler de realiteye ait dogmatik yorumlar ile inanca dayalı kibir dolu bildirimlerdir.

Bilimin son hedefi eşyanın bütünsel düzenini anlaşılır kılmak olabilir, ama öncelikli hedefi realitenin parçalarını tek tek incelemektir.

Eşyaların, göründükleri gibi olmalarından başka bir şey olmadığını, onların ardında herhangi bir anlam aramanın çok garip olacağını öne sürmek de felsefenin belirgin özelliğidir.

Felsefe en yüksek düzeyde bilgiyi içeren ve mantıksal olarak birbirleriyle bağlantılı düşüncelerin oluşturduğu komple bir sistemdir. Bu tür düşünceler, mistisizmdeki gibi anî bir aydınlanmayla, sezgisel olarak da kavranabilir. Ruhçuluğun daha üst tezahürleri bunun gibi tecrübelerin yaşanmasına yardım etmektedir.

Kelime anlamı "bilgi aşkı" olan felsefe, evrenin doğasını ve nasıl yaşamamız gerektiğini açıklamaya çalışır. Yani iki açılımlı bir amacı vardır felsefenin. Bunlar gerçeğin araştırılması ve mutluluğun aranması olarak tasvir edilebilir. Felsefenin amacı bir dereceye kadar dinlerinkine aynıdır. Ancak daha objektiftir ve dinlerden daha az zorlayıcıdır.

Eğer bizim evrenimiz sonsuzsa, felsefenin ulaşamayacağı kadar geniş sınırlara sahip olmalıdır. Bu sınırların ötesinde ise ya hiçlik vardır ya da başka evrenler. Bu başka evrenler gittikçe büyüyen bir dizi hâlinde sıralanmış olabilir. Muhtemelen bizim evrenimiz de daha büyük bir evrenin içinde yer almaktadır. Evrenlerin böylesi bir dizilişi sonsuza dek devam ediyor olabilir.

Bütünün bir parçası hâlindeki her sonlu evren, bütüne ait olan sonsuzluk içinde bir role sahip olmalıdır. Ancak sonsuz derecede geniş olmak ne kadar gerçekse, sonsuz derecede küçük olmak da o kadar gerçektir.

Her atom, atomaltı parçacıklardan oluşmuştur ve bu parçacıkların düzeni gittikçe küçülen bir yapıya sahiptir. Bu tür parçacıklar ne kadar gözden kaybolursa da, henüz hiçbir son noktaya ulaşılmış değil.

Sonsuzluk, ne başı ne de sonu olmak demektir. Peki, başlangıcı olmamak anlamına da gelebilir mi? Eğer sonsuzlukta hiçbir son yoksa, hiçbir sınırı da yoktur. Bu yüzden ne bir başlangıca, ne de sona sahiptir.

Tanrı'yı sonsuz bir varlık olarak tasvir etmek mümkündür. Çünkü varoluşunda ne bir başlangıç ne de bir son bulunmaktadır. Ama O'nun sonsuzluğu, Kendi fonksiyonunu İlk Sebep olarak yerine getirmesiyle tutarlı mıdır?

İlk Sebep kavramında bir başlangıç anlamı gizlidir, ama anladığımız kadarıyla Tanrı hiçbir başlangıca sahip değildir. O'nun sonsuzluğu, varoluşundan dolayıdır ancak bir İlk Sebep olmak, Tanrı'nın, o varoluş süreci içinde özel bir hareket gerçekleştirmiş olmasına işaret eder. Yani evreni yaratma hareketi.

Evrenin başlangıcını açıklamak ama-

cıyla, bir İlk Sebebin var olduğunu farz ediyoruz. Ancak her sonucu bir sebebe bağlamak, en başta bir sebebin olduğunu garanti etmez. Bu nihai sebep bizi her şeyin ilk varoluşuna götürmesine götürür ama orada da bir sebepsizlik vardır.

Eğer sebep-sonuç yasasıyla oluşmuş şeyleri kapsayan olaylar zinciri sonsuz ölçüde geriye gidiyor farz ediliyorsa, İlk Sebep kavramı da gereksiz olmaktadır. Tanrı'nın İlk Sebep olduğu varsayılmaktadır. Ama İlk Sebebin gereksiz oluşu Tanrı fikrini de gereksiz kılmaktadır. Çünkü birinin elenmesi diğerinin de elenmesi demektir.

Eğer evrenimizin bir başlangıcı varsa, bir sonu da vardır. Yani evrenimizin sürekliliği sınırlıdır ve çözülmesi ya da ölümü kaçınılmazdır. Fakat ölü bir evren yeniden hayata döndürülebilir mi? Evrenin yeniden dirilişi, varlıkların tekrardoğuşuna benziyor mu? Belki kozmik süreç, birbirini sonsuz akışlar hâlinde izleyen ve yer değiştiren yaratış ile yok oluş sürecidir.

Eğer böyle bir şey söz konusuysa, evrenin de ne başı ne sonu vardır. Evrenimiz belirlenebilir bir süresi nedeniyle bir yandan sonluyken, diğer yandan bütünsel evrenin bir parçası olması nedeniyle de sonsuzdur. Çünkü sürekli bir şekilde tekrar edip duran bir model var.

Bu dünya ile öte dünya bir bakıma ortak bir mekânı paylaşmaktadır. Aksi takdir-

de ikisi arasındaki iletişim mümkün olamazdı. Eğer bütün dünyaların aynı özden ya da enerjiden oluştuğunu kabul edersek, yukardaki düşünce oldukça mantıklıdır. Bir dünyayı diğerinden ayıran şey, her dünyaya özgü titreşim oranıdır.

O hâlde uzayda sonsuz sayıda dünyalar bulunmaktadır. Sistem içinde sistemler, dünya içinde dünyalar... Her birinin de kendisine ait karakteristik güç dengeleri vardır.

Bütün bunların ruhçulukla bağlantısı bulunmaktadır. Çünkü bu öğretiyi ölümün ötesinde yer alan şeyleri açıklayabildiğini söylemektedir. Çok önemli bir konudur bu, çünkü hayatın anlamıyla ilgisi vardır.

Uzay dediğimiz yerde birçok dünyanın olması olasılığı, varlığın ölümden sonraki sürekliliğini ve başka bir varoluş dünyasında yaşamaya devam ettiğini mümkün kılmakta.

Ruh ile madde arasında bulunan görünürdeki farklılık muhtemelen hatalı bir düzlemeden dolaydır. Her ikisi de enerjinin tezahürleri olabilir. Bu yüzden de aynı özün farklı formlarıdır.

İfade ettiğim şeyler anlaşılmasız görünebilir. Bunlar, görünürdeki realitenin doğasını açıklamaya yönelik yetersiz bir girişim elbette. Ancak umudum şu ki, gerçeğe giden yola kısık bir ışık tutmuş olayım.

(Two Worlds, Mayıs 1993'ten
Çeviren: Ayhan TOLAYBENK)

YENİ ÇIKAN KİTAPLARIMIZ

Halkık HACALOĞLU

ZERDÜŞT
"AHURA
MAZDA"

Paul BRUNTON

**İÇSEL
GERÇEKLIK**

Herbert R. PUIVEAR

Edgar Cayce
"KÂHİN"
**ANAHTAR
BİLGİLER**

Cengiz CEVRE

KÜRESELİK

David SPANGLER

**TEZAHÜR
KANUNLARI**

Paul KRAFOCH

**PARAPSIKOLOJİ
DERSLERİ**

(4. Baskı)

R. EMMANUEL
Hint, Yunan ve Mısır
Mitolojilerinde

**GİZEMLİ
BİLGİLERİN
KAYNAKLARI**

(2. Baskı)

P. D. OUSPENSKY

**İNSANIN
BİLİNMEYEN
PSİKOLOJİSİ**

(2. Baskı)

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

BURADA muhakkak ki, asil uyku, o adamı oraya götüren ve o vaziyete sokan uyku benim irademdi. Benim arzumdu. O hâlde bu adama bu psişik uyku nereden gelmiştir? Elbette dışarıdan gelmiştir.

Kendi içinde doğmamıştır. Mademki dışarıdan geldi, animik safhaya eklenmiş bir unsur hâlinde son bulur. O hâlde bu unsur yabancı bir unsur olduğuna göre biz buna, kayıtlarımızı nazarı itibare alarak, ispiritik safha, ispiritik hadise diyoruz. Şimdi bu misali çok açık olarak takdim ediyorum. Bundan da çok açık olarak ispiritik ve animik safhanın mahiyeti hakkında bir fikir edinmek mümkün olur.

Şimdi bu benim tarafımdan da olabilir. Fakat başka taraftan da olabilir. Nasıl olabilir? Şimdi burada ben süjeyi uyuttum ve tesiri açıkça verdim. O da, o işi yaptı. Bunun başka taraftan olacağını daha iyi izah edebilmek için, metapsişiğin diğer bir fenomenini huzurunuzda izah etmek istiyorum. Ruhsal Araştırmalar Derneği'nin metapsişik çalışmalar arasında birsürü ruhî hadiseler vardır. Bunlar bugün akademik mevzu hâline geçmişlerdir. Bizler bundan 13-15 sene evvel yirmi cildi bulduk ki bunlar belki otuzu falan da geçti.

TİTREŞİM SENKRONİZASYONLARI

Binlerce, on binlerce müşahede hâlinde

tespit edildi. Ortaya konmuştur. Bunlardan birisi telepati. Siz burada, sakin bir hâlde böyle otururken; dalmış, alâkadar bir vaziyette dinlerken birdenbire aklınıza (bir sevinç, sevinç ama mahiyeti belli değil) Amerika'da bulunan kardeşinizin hatırası gelir, ismi gelir. Belki o anda ona dikkat etmişsiniz. Fakat ya bugün, ya yarın evinize gittiğinizde veya sabahleyin bir mektup, haber, yahut da kendisinin bizzat size geldiğini görürsünüz. Şimdi acaba bu bir tesadüf müdür? Tesadüf olmadığı hakkında geçen görüşmemizde uzun uzadıya konuşmuştuk. Tesadüf diye bir şey yok. O hâlde bunun bir sebebi olması lâzım gelir. Sebep de meydana. Siz kardeşinizi düşünürken kardeşiniz de size geldi. Muhakkak kardeşinizin size gelmesi, sizin düşüncenizle ilgili olan bir hadisedir. O hâlde kardeşiniz size geldiği için elbette siz, onu da düşünüyorsunuz. Onun düşüncesi doğrudan, uzaktan birbirinize karşı sempati neticesinde, bir ruhî irtibat kurmuştur. Ruhî irtibat ne demek? Ben Ahmet'i düşünürken, Ahmet beni neden düşünsün? Hangi vasıta oldu? Bu nasıl oldu? Ahmet'le benim aramda bir boşluk var. Boşluk ancak boş kafalarda vardır. Kâinatta boşluk diye bir şey yoktur. Ahmet'le Mehmet arasında bizim gördüğümüz boşluk, ancak bizim gözlerimizin bir aldanişidir. Ne kadar aldanişidir, bilir misiniz? Bakın, sizinle benim aramda ne kadar boşluk var değil mi? Geçen gün, doktorluk yaptığım gemide yolcu

luk yaparken az daha Adriyatik'te batıyorduk. Bizi batıran neydi? İşte o boşluktu. Bir rüzgâr, bir kıyamet, koca denizleri gökyüzüne kaldırıyordu. Ne boşluğu? Dünyada bizim boş zannettiğimiz o hava kütesinin tazyiki, icabında bütün denizi alt üst ediyor. Bizim koca kütlelerimizi bile ceviz kabuğu gibi orada, burada sallayıp duruyor.

Binaenaleyh boşluk dediğimiz şey doluktur. Kâinatın içi birçok enerjiler, kudretler ve mevcut olan birtakım maddelerle doludur.. Binaenaleyh benimle Ahmet arasında hiç boşluk var mıdır? O hâlde benim fikrimi Ahmet'e götüren bir vasat var. Bunu geçen konferansımızda uzun uzadıya vibrasyon, ihtizaz hakkında görüşmüştük. Bu vasat birtakım ihtizazlarla dolmuştur. Bu benim düşüncem. Son zamanlarda tekrar arz ediyorum. Elektroantipografi âletleriyle tespit edildiği gibi, fikirler dışarıda birtakım izler hâlinde, kâğıt üzerine alınmıştır. Yine tecrübeli psikologların yaptıkları gibi, düşüncenin fotoğrafı dışarıda tespit edilmiştir. Ruh ve Kâinat'ın bir sayfasında, fotoğraflardan bir tanesini neşretmiştik. Bunlardan birçok var.

DÜŞÜNCE FOTOĞRAFÇILIĞI

Yine deminki mevzuya dönelim, süje ipnoz hâline konulduktan sonra operatör, süjeye tam devir hâlinde, yani yuvarlak hâlde bir ay imajı telkin ediyor. Diyor ki:

"Karşıda şu duvarda belirgin bir şekilde ay görüyorsun." Derhal görmeye başlıyor. Ortada ay falan yok halbuki. Hiç gökyüzündeki ay duvara iner mi? İnmez tabii. Onu görüyor. Fakat o kadar şiddetli bir konsantrasyon yapıyor ki (telkinin tesiri altında tabii) o ay yarım saat, belki üç çeyrek saat onun gözünden kaçmıyor ve mütemadiyen devam ediyor. Bekliyorlar. Yarım saat sonra plâğı alıp kontrol ediyorlar. Bakıyorlar ki, plâğın üzerine koskocaman bir ay resmi çıkmış. Şimdi bu nedir? Eğer ay hakikaten kolay bir izah olarak, bir süjenin kafasında sübjektif olarak husule gelmiş bir hadise idiyse, bu plâkta hiçbir şeyin değeri yoktur. Mademki, plâğa geçti, formül devrelerine tesir etti. Bir reaksiyon husule getirdi, bu dışarı çıkmış bir vibrasyondur. Bu vibrasyon kendi mahiyetine uygun bir imaj hâlinde, lâzım gelen

dışarıdaki faaliyetini diğer cisimle olan münasebetlerini yapmış, meydana getirmiştir. Buna ait şahsî tecrübelerimiz de vardır. Eğer kuvvetli bir postmanyetiğiniz varsa, ki bu çok mühimdir, biraz da sabrınız varsa, aceleci değilseniz, bir fotoğraf plâğının üzerine bir cam koyarsınız ve beklersiniz.

Elimi koyduktan sonra, bir saat beklerim. Bunu da arz edeyim ki, elimden çıkan nem ve bilhassa hararet bu cam üzerinde (hassas cam) bazı tesirler yapabilir. Bunu önlemek için elimle cam arasından akar su, iki cam tabaka arasından derin ve soğuk akar su geçiririm. Hararet de yoktur artık. Camı çıkarırım, plâğı da developpe ederim. Elimin resmi tamamıyla camın üzerine çıkar. Bu yüzlerce defa yapılmış tecrübedir. Elimizde yüzlerce fotoğraf vardır. Birçok âlimler, bunun üzerinde çalışmışlar, ortaya birsürü kitaplarla, birsürü müşahedeler koymuşlardır. Şimdi, bu birkaç müşahede bize neyi anlatıyor? Müşahede bize şunu anlatıyor ki; mutlaka vibrasyonların maddî tezahürler husule getirebilmesi için, bizim bildiğimiz maddî kesafet yollarından geçerek, mesafe katetmeleri icap etmez. Seyyal vasatlardan dahi geçerek sanki yine temas hâlindeymiş gibi, yani kesif maddeler vasatında çarpışmaları vaki olmuş gibi tesirler husule getirirler. Şu hâlde sizin, Amerika'da bulunan kardeşinizin, fikrini size intikal ettirmesi aynen bu şekilde vaki oluyor. Sizi düşünmüştür. O düşünce vibrasyonları, dalgalar hâlinde gitmiştir. Amerika'da bir radyoda difizyon postasının neşriyatı gibi. Bu sırada kendisiyle alâkadar olan ve kendisine ekran teşkil eden bir vasata gelince, onunla birleşmiş ve kaynaşmıştır. Bunda da bir mânâ hasıl olmuştur. Yani kendi formunu, kendi şeklini doğrudan doğruya o ekran üzerine intibak ettirmiştir. Tıpkı demin arz ettiğim fotoğraf üzerine akseden yuvarlak hâlindeki ay gibi. Bu ise evelâ sizin alış kudretinize veya o andaki ruhî hâlinize göre evelâ müphem bir his, sonra biraz daha ileri gittiği zaman mânâlı bir fikir, hatta daha ileride de sizi bir şeye sevk eden kuvvetli bir icap hâlinde sizin ruhunuzda tebarüz etmiştir. Buna ait iki misali de geçen konuşmamızda takdim etmiştim, hatırlatayım. Bunlardan birisi dışı ile operatör arasında geçen hadiseydi. Belki bulunmayanlar vardır. Onu kı-

saca söyleyeyim. Operatör mide ameliyatına ait bir kitap yazıyordu ve dişi ağrıyordu. Gece dişinin ağrısından, sızısından uyuyamıyordu. O zaman dostu olan bir dişçiye gidip, dişini çektirmeyi düşünüyör. Bunu düşünürken diş ağrısı geçmiyor. Uyumaya hazırlanıyor. Fakat uyumadan evvel o sıralar yazmakta olduğu kanserli bir mide üzerindeki ameliyata ait verileri düşünmeye başlıyor. Bu sırada tekrar diş tutuyor, tekrar dişini düşünmeye başlıyor. Bu şekilde, dişçi ameliyat, ameliyat dişçi derken sabah oluyor. Sabah dişçiye gidiyor. Dişçi şaşıyor. "Dün akşam rüyamda sabaha kadar üzerime hücum ettin. Üzerimde ameliyat yaptın." diyor. Birisi buydu. İkincisi de yine bir burun-boğaz mütehasssısının gezmeye gidip de orada canının sıkılması, şiddetle eve dönmek ihtiyacını duyması ve onu hiçbir şekilde yene-memesi ve hatta bunun için oradaki dost ve akrabalarını kırarak, her şeyi göze alarak yola çıkması, arabaları değiştirmesi, eve geldiği zaman da oğlunun difteri yüzünden boğazının tıkanmış olduğunu görmesi ve oradaki hiçbir doktorun açamadığını görmesi ve hemen eline bıçağı alıp, çocuğunun boğazını açıp ölümden kurtarması hikâyesiydi. Şimdi burada bu kadar kuvvetli icaplar da yine aksettirilmiş fikir tarafından husule getirilebilir.

Şimdi daima mevzumuzda yürüyoruz. Demin arz ettiğim gibi ipnoz hâline sokulmuş bir süjenin mevcut olan bir insan tarafından ispiritik bir unsur olarak onun kafasına telkin edilmiş bir fikir, bir irade, bir arzu vibrasyonu olduğu gibi, demin arz ettiğim misalde de olduğu gibi çok uzaktan Amerika'dan bir dostun, bir akrabasının, bir ahabının gönderdiği fikir de insanda böyle bir imaj, böyle bir fikir hasıl ettirebilir. Şimdi böyle olduğu için, beraberce konuşurken işler kolay gidiyor. Fakat birdenbire benim kafama şu esnada kalkıp, buradan çıkıp gitmek geldi. Fakat şimdi bu bana acaba nereden geldi? Benim kendi arzumu bu. Acaba öyle mi? Mesele var. Şimdi bazı hadiseler, bunu biraz ispiritik safhaya kaydıracak mahiyette görünmekle beraber, bunun dışında da bazı hadiseler var. Meselâ, demin arz ettiğim gibi beni bu esnada gayet şiddetle düşünen ve benimle çok alâkadar olan, uzakta bir

kasabada dostum var. O adam, şiddetle beni düşünüyor ve şiddetle beni arıyor. Onun bütün vibrasyonları bana âdeta yağmur gibi yağmaktadır. Ama ben alamıyorum ki, sizinle meşgulüm. Geçen defa arz ettim. Söz sözü açıyor. Böyle oradan gelen vibrasyonların doğrudan doğruya benim tarafımdan alınması, gayri ihtiyarî bir şekilde bende bir hamle husule getirir. Fakat bunun mahiyetini ben de bilmiyorum. Çünkü demin de söylediğim gibi bir vibrasyonla sempatisasyon hâldeyken onunla sempati hâlinde olmayan bir vibrasyon... Meselâ ben, şimdi şu sürahiyi düşünüyorum. Benim bütün dikkatim sürahinin bütün vibrasyonları ile ayarlanmıştır. Onunla benim aramda bir devre teşekkül etmiştir. Sürahidem bana, benden sürahiye bir şeyler gelip gidiyor. Bir devre içindeyiz. Bu devreye başka birisi giremez. Bu devreye kim girer? Ancak sürahi ile sempatisasyonu olan varlık girer. O zaman farkında olmadan biz üçümüz bir devre içine girmiş oluruz. Fakat ben sürahiyi düşünürken, birisi kafesteki kanaryayı düşünüp, ondan bahsetmeye başlarsa, o bu devre içinde değildir. Ben onunla alâkadar olamam.

İşin daha incesi var. Bir sürahi misali anlatmıştım. Ben bu sürahiyle sempatisasyon olduğum zaman, tıpkı sizinle olduğum gibi bana ne telepatik bir isim, ne uzaktan gelme herhangi bir fikir intikali, dalgası çarpamaz. Çünkü onlar yüksek vibrasyonlardır. Bu kaba bir vibrasyondur. Benim dikkatim ve sinir sistemim bununla ayarlanmıştır. Dikkatimi kesmedikten sonra, o ince vibrasyonlarla alâkalanmak diye bir şey mümkün olmaz. Evvelâ bunu keseceğim, ondan sonra onunla alâkalanacağım. İşte aynen bunun gibi, ben şimdi böylesine sizinle konuşurken, dostumun ince vibrasyonlarını alamam. O ince vibrasyonludur. Çünkü esirî bir hamule tarafından getiriliyor. Binaenaleyh açık bir şekilde alamayınca dostum mütemadiyen azizlik yapıyor ve bana gönderiyor. Fikir hâlinde alamıyorum. Bunlar ruhumda toplanıyor. Ruhumda toplana toplana âdeta bir işba hâline geliyor. Fakat bir türlü fikir olamıyor. Çünkü fikir demek, ruhtan asabî cümleye, asabî seyyaleye intikal eden vibrasyonlar demektir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Tebarüz: Görünme, belirme
Hamule: Sistem

İşba: Doyma
Seyyale: Akışkan

Cümle: Sistem

DÜZENSİZLİĞİN DÜZENİ: KAOS

* İsmet YALÇIN-Duygu AYDIN *

(Geçen Sayıdan Devam)

BU konudaki araştırmalar arasında California'dan Dr. Clauser'ın fotonlarla ilgili bir çalışması var. Farklı yönlerde hareket eden fotonlardan birinin kutuplarını değiştirmişler, sonra tekrar kontrol ettiklerinde bir fotondaki değişimin diğerini de etkilediğini bulmuşlar. Yani siz aynı sistem içindeki elemanlardan bir tanesinde değişiklik yapıyorsunuz ancak bu değişiklik diğerine de yansıyor. Birbiriyle ilintili olan bu iki foton birleşik olmasalar bile henüz bilinmeyen nedenlerle bizim bilemediğimiz gizemli bir şekilde birbirlerine bağlıdır. Birinin diğerinden kopuk olarak ele alınması bizi yanlış sonuçlara götürecektir. Astronomların da buna benzer önerileri vardır. Evrenin bir tarafındaki maddede yapılan bir değişimin evrenin başka bir yerinde karşılık bulacağını ifade ederler. Yani bizim burada yaptığımız bir değişiklik hiç bilmediğimiz, aklımızın ucundan dahi geçmeyen, belki ulaşamayacağımız evrenin başka bir noktasında birtakım etkilere yol açıyor. Bu deneyler, klâsik fizik yasalarının görünen evrenini açıklarken, kuantum fiziğinin de algılama sınırlarını aşan evreni açıkladığını ifade etmekte yarar var. Yukarıda gezegenlerle elektron örneğini vermiştik. Yani gezegenlere Newton yasalarını uygulayabiliriz ama atomaltı partiküllere indiğimizde o yasalar çalışmazlar. Orada kaotik bir sistem vardır. Belki dünyamıza, sistemimize daha makro düzeyden bakılsa, aynı kaotik düzen şu anda bizim için çok büyük olan gezegenler sistemi için de geçerli olacaktır.

KAOSUN EVRENSELLİĞİ

Bütün bunlardan bizlerin çıkaracağı sonuç; evrendeki mevcut atomik sistemlerin teme-

linde sonsuz olasılıklar zinciri varken, belirli bir mekaniğe sahip doğrusal bir yapı ortaya çıkartması gerçekten şaşırtıcıdır. Atom altına indiğimizde böyle kaotik bir yapı var. Belirleyemediğimiz, anlayamadığımız, algılayamadığımız bir kaotik yapı var. Kaba fiziğe geldikçe daha düz bir lineer yapı karşımıza çıkıyor. Örneğin gezegenler bildiğimiz klâsik yasalarla çalışıyorlar, onları o şekilde açıklayabiliyoruz. Ama elektronların, protonların, atomaltı partiküllerin hareketlerini açıklayamıyoruz. Yani bir çekirdeğin etrafında dönen elektronun kesinlikle yerini belirleyemiyoruz. Çünkü onu ölçmek için gönderdiğimiz dalgalar ya da herhangi bir etki o anda zaten onun yerini değiştiriyor. Dolayısıyla aradan geçen zaman bizim için çok çok küçük bir an bile olsa, o yine yerini değiştiriyor. Yani orada yine kaotik bir bilinmezlik var.

Belirli şartlarda bir objede meydana gelen herhangi bir değişim, onunla herhangi bir şekilde ilintili durumda olan (meselâ aynı evrende bulunan) başka bir objenin de yaklaşık olarak aynı anda değişmesine neden oluyor, bu obje evrenin diğer bir tarafında olsa bile. Çünkü daha önce de ifade etmeye çalıştığımız gibi sistem, kaotik olarak işliyor.

Tabii haklı olarak şunları sorabilirsiniz: Kaç defa denendi, kaç kişi gördü? Bilimsel anlamda objektif gözlemlerde bunların kontrol edilebilmesi elbette ki zor. Çünkü bizim elimizdeki sistemler, doneler, veriler, beş duyumuz, bunları algılamaktan uzak. Aynen insanın kendisinde olduğu gibi. Çünkü insan her an değişen bir varlıktır. Bunu kendimizden biliriz. Dinsel metinlerde de aynı şey vardır. Biz sizi günde 40 kere yoklarız der. İnsanın bir dakikası bir dakikasına uymaz der. Buna benzer birçok bilgi var-

dir. Sonuçta insan da varlığın buradaki, madde âlemindeki yansıması olduğu için, varlığı da sonsuz yüzlü bir elmas olarak düşünürsek onun her defasında farklı bir tarafıyla, farklı bir yüzüyle karşılaşırız. Onun için bizler an be an değişiyoruz. Aklımızdan geçen düşünceler, içinde bulunduğumuz ruh hâli her an değişmektedir. Bu varlığın sonsuzluğundan kaynaklanmaktadır. Varlıkla alakalı olduğu için bu tür olayları, insanın spirittüel yönünü, günümüz biliminin araçlarıyla deneyimleyememe nedeni buradan kaynaklanıyor. Diyelim ki, bir telepati deneyi yapıyorsunuz ya da bir celse yapıyorsunuz, aynı şeyi aynı şekilde ertesi gün tekrarlamamız mümkün değildir. Çünkü medyum da olsa o, çünkü medyum değildir. Varlıksal olarak, o sonsuz elmasın her an bir yüzü görünüyor. Bu hepimiz için geçerli olan bir şey. Bu nedenle insan bir bilinmez diyoruz. Bütün yapılmaya çalışılan, bu sonsuzluk içindeki insanın kendini tanıması içindir. Çünkü biz onu maddeyle kapattığımız, ziftle bulduğumuz için, kendimiz dediğimizde, insan dediğimizde şu beden dışında başka bir şey düşünmüyoruz, düşünemiyoruz. Oysa insan kendi içinde sonsuzluklara açılan bir köprüden başka bir şey değil. Onun için ruhsal olayları, günümüz bilim adamlarının beklemediği şekilde açıklayabilmek zor. Aynı şey kaotik sistemler için de geçerli. Çünkü olan biten bir şey bir daha tekrar etmiyor.

Lorenz, uzun yıllar topladığı verileri incelemiş ve şuna ulaşmış: Hiçbir meteorolojik olay periyodik olarak aynı şekilde tekrar etmiyor. Mevsimler belli aralıklarla değişiyor, yağmur yağıyor, güneş açıyor ama her defasında çok küçük de olsa farklar var. Hiçbir zaman grafikler üst üste çıkmıyor. Lorenz'i kelebek kanadı etkisine götüren de bu grafiklerin birbirine uymaması. Yani bir meteoroloğun uzun ve sabırlı çalışmaları sonunda bize çok komik gibi gelen bir sonuç ortaya çıkıyor; Çin denizi üzerinde kanatlarını çırpıp bir kelebeğin kanatlarından çıkan titreşimler Amerika üzerinde bir fırtınaya yol açabiliyor.

Ezoterik olarak da bu bilgi vardır, kele-

bek dememiş de eskiler, sinek demişler. Bir sineğin kanat titreşimi kâinatları titreştirir. Bu bilgi az şey değildir. Onun için bir kelebek bile evrenleri titreştirebiliyorsa insanoğlu kim bilir nelerini titreştiriyor, onun farkına varmak lâzım. Yani bizler kendi düşüncelerimizle, kendi yaptıklarımızla işin sonucunun nerelere ulaştığını bir bilebilsek, sanırım, bedenimizde durmaktan kaçınırdık.

Tıp adamlarının da kaosa ilgili bulguları var. Bunun bize en yakını vücudumuz ve vücudumuzun da en önemli organlarından kalbimiz. Hepimiz biliriz, bir kalp doktoruna gittiğimizde, bizim EEG diyagramı dediğimiz grafikleri çekerler. Sağlıklı bir kalbin diyagramındaki eğriler hiçbir zaman birbirine benzemez. Ancak kalp hasta olduğu zaman periyodik şekillerde kendisini tekrar ederler. Yani EEG diyagramı lineer bir hâlde ise bizim için tehlike var demektir. Lineer çalışması, kaotik düzenin içinde ölüm demektir.

İki yıl öncesinin gazetelerinde şöyle bir haber var:

"Fareler Trakya'yı kemiriyor.

Trakya'da 2 milyon dönüm arazinin yakılması sonucunda bozulan ekolojik denge nedeniyle tarla farelerinin ormanlara sığındıkları ve ormanları kemirmeye başladıkları belirtiliyor. Fareler ormanlarda körpe ağaç dallarına, özellikle de çam ağaçlarına zarar veriyorlar ve bu, ağaçların kurumalarına neden oluyor. İlgililer Tarım-Orman ve Köy İşleri Bakanlığı'nın ekiplerinin farelere zehirli buğday atmak suretiyle sürdürdükleri mücadeleden tam olumlu sonuç alınmadığını açıkladılar. Anızların yakılmasıyla arazide doğal hayatın tehlikeye girdiği, ekolojik dengenin bozulduğu, yılanların yandığı böylece farelerin aşırı derecede üredikleri belirtildi."

Düşünün ki, çiftçiler kendi rahatları için anızları yakıyorlar; oysa yapmaları gereken, tarlayı sürerek sap artıklarını toprağa karıştırıp çürümelerini sağlamakken, bir kibrit çakarak kurtulmayı düşünüyorlar. Daha sonra bu kadar

olayların sebep sonuç zinciri içinde o bölgenin doğal hayatı bozulduğunda, yani çalışan sistemi bozulduğunda, bize ilgisiz gibi gelen farelerin ağaçları kemirmesi gibi bir sonuca yol açıyor. Çünkü farelerle yılanlar arasında doğal bir denge var.

Kanada ya da Amerika'da da yapılmış benzer bir araştırma var. Kurtları bir zaman aşırı şekilde öldürmüşler. Belli bir süre sonra o bölgede salgın hastalıklar başlamış. Konu, salgın hastalığın başlamasıyla ortaya çıkıyor ve araştırmalar yapılıyor. Kurtların aşırı şekilde yok edildikleri ortaya çıkıyor. Kurtlar bildiğiniz gibi sürülere saldırırlar, ama sürünün en arkasındaki hayvanlara saldırırlar. En arkadaki hayvan da ya zayıf ya da hastalıklı olandır. Böylece kendi aralarında doğal bir seleksiyonla hayatın düzenini sağlarlar. Ama insanlar kurtları öldürünce orada hayatın düzeni bozuluyor. Yani kaotik denge bozulunca ipin ucu kaçıyor, zincir kopuyor. Yani dengeler çok hassas olarak belirlendiği için bizlerin bu kaotik düzen içinde yaptıklarımızı (gerek fiziksel, gerek ruhsal olarak) düşünmemiz lazım. Örneğin biz burada sprey kullanıyoruz, dünyanın diğer tarafında ozon tabakasını deliyoruz, dünyanın başka tarafındaki insanlar cilt kanserine yakalanıyorlar. Oradaki insanlara çok değişik ruh halleri yaşatmış oluyoruz. Ama dünya üzerinde olup biten herhangi bir şeye de bunun için, beni ilgilendirmez diyemeyiz. Yani dünyanın bir ucunda atılan bir adım hepimizi ilgilendiriyor sonuçta. Yani bir gemide çalışan bir kişinin yaptığı herhangi bir şey nasıl bütün gemidekileri ilgilendiriyorsa, dünyadaki bir insanın yaptığı herhangi bir şey de kaotik düzenden dolayı hepimizi ilgilendiriyor.

Örnekleri çoğaltmak mümkün. Önemli olan bu kaotik yapının farkına varabilmemiz. Evrensel yasa olan sebep sonuç yasasının kaotik olarak işlediğinin farkına varmamız gerekiyor. Olan biten hiçbir şey lineer olmamaktadır. Bugün yaşadıklarımız yine kendi elimizin ürünüdür. Yarın yaşayacaklarımız yine kendi elimizin ürünü olacaktır. Evrende lineer bir sebep sonuç

yasası yoktur. O nedenle bazı olayları biz anlayamayız. Lineer bir şekilde aradığımızda ona ulaşmamız gerçekten zordur. Sebeplerin kaotik olduğunu bildiğimizde, daha global düşündüğümüzde sebeplere ulaşmamız kolaylaşır. Bu nedenle öncelikle lineer anlayışı bırakmamız, kendi bütünlüğümüzün farkına varmamız gerekmektedir. "Ben neyim?" dediğimizde şu ay-nada gördüğümüz etten kemikten başka bir şey olduğumuzun farkına varmalıyız. Onun için maddenin kölesi değil, efendisi olmak gerekmektedir. Maddesiz yaşamaz, çünkü madde dünyasında yaşıyoruz. Maddeyi bırakalım, dağlara çekilelim diye bir şey de söz konusu değil. O yüzlerce yıl önce olan bir şey. Bugün artık dağ evliyası değil, şehir evliyası olmak vaktidir. Onu nasıl yaparız? Gerçek kendimize, iç bütünlüğümüze ulaştığımızda evrenin bütün olduğunu, bütün insanların o bütünün parçalarının yansımaları olduğunun farkına varırız. İşte o zaman dünyada özlediğimiz şeyler olur. İnsanlar birbirleriyle kardeşçe, dostça yaşarlar, birbirlerinin canlarına, mallarına göz dikmezler. Bizim arzularımız, isteklerimiz, egolarımız vahşi at gibidir. Bizlerin yapması gereken, mahir olmamız gereken iş, o vahşi atı kontrol edebilmektir. Bu kontroller bizi gerçek ihtiyaçlarımıza götürür. O zaman varlıksal ihtiyacımız olan şeyleri isteriz. Gerçek ihtiyacımız olmayan şeyleri istemek ve onlara ulaşmamak bize acı verir. Gerçek ihtiyaçlarımızı çok iyi saptamak gerekir. Hepimiz evimiz, arabamız, çok paramız olsun isteriz. Ama dünyaya gelmemizin amacını kendimize sordüğümüzde her zaman bu cevapla karşılaşmayabiliriz. Belki bizim kendimize göre biraz daha zor bir hayat geçirmemiz gerekiyordu, ihtiyacımızdan dolayı. O nedenle kimse kimsenin ihtiyacını bilmez. Bizi bilecek olan, yine biziz.

Sonuç olarak;

Herkes kendisini bilmek zorundadır. Bunun reçetesi yoktur. Ancak, önerilecek olan yol kişinin kendini gözlemlemesi, dünyayı, evreni gözlemesi ve bunlardan sonuç çıkarmasıdır. Aksi takdirde önümüze çıkan küçük engeller bizi yolumuzdan alıkoyacaktır. ■

SPIRİTÜEL GELİŞMEDE MONOTONLUK ve DEVAMLILIK

Selçuk CAYDI

INSANLARIN yaşamlarının amacı tekâmüldür. Eski öğretilerin çoğunda insanın, yeni deneyimler ve tekâmül için sürekli yeniden bedenlendiği, ölümün son olmadığı anlatılır. Yaşam boyunca edinilen deneyimler görünürde ne olursa olsun, esas önemli olan, o maddesel kabuk altındaki spiritüel özdür. İnsan kötü deneyimler yapıp mutsuz olabilir ya da başarılı ve mutluluk içinde yaşayabilir. Spiritüel birikim, mutlaka çok deneyim yapmak, bunun için oradan oraya koşmak, her gün yeni bir şeyler yapmak demek değildir. Önemli olan, yapılanların sonucu spiritüel dozdur. Yaşamın zaten başlı başına spiritüel amaçlı bir olay olduğunu bildiğimize göre bu şuurla hareket etmek, spiritüel kaliteyi yükseltmek, insanın gerçek doğasına yaklaşması demek olacaktır. Bu konuda tüm spiritüel öğretiler görüş birliğine varırlar. Belli bir birikim elde etmenin yolları ve formülleri ise, öğretileri birbirinden ayıran özellikleri ifade ederler. İnsanın spiritüel düzeyini yükseltme ihtiyacı duyması en önemli anahtardır. Yükselmek için seçtiği yol ise, kötü amaçlı olmaması koşuluyla talidir. Ayrıca zaten bu konuda işleyen, mantıkla açıklanması olanaksız kalıtsal ya da karmik yasalar da vardır. İnsanların bir türlü çözemedikleri bilinmez, "şans faktörü" de işin içindedir. Spiritüel gelişmeyi şuurlu bir şekilde düzenli olarak, özveri ve istikle sürdürenler, korunduklarını ve daha şanslı olduklarını fark ederler. Bu durumun elbette bazı önkoşulları vardır. Spiritüel gelişme lâftan ve basmakalıp kuralların uygulanmasın-

dan ibaret değildir.

Gerçek ve olumlu spiritüalizme giden yolda iki koca tuzak vardır: Bunlardan ilki monotonluk, ikincisi de bencilliktir. Bu tuzaklara düşenler, geçici bir yanılsama yaşarlar ve kazandıklarını sandıkları "spiritüel hazine"leri aniden yitirip, oldukları yerde sayarlar. Eskilerin deyimiyle, "Bir zamanlar Tanrı'nın lütfuna mazhar olanların bu yakınlığı yitirmelerinden acı bir şey olamaz." İnsanların, özellikle günümüzde, birey olmaları, onları spiritüel yolları seçmelerinde serbest bırakır. Fakat ruhsal gelişme, özünde, göreceli karakterle ilgili değil, genel ve evrenseldir. İnsanın "serbest seçim hakkı" ise bireyseldir ve gelişmenin hızlandırılması, yavaşlatılması ve çeşitliliğiyle ilgilidir. Bu konudaki karakter matrisleri kişisel ve toplumsal şuuruları çizer. Tanrı'nın insana bahşettiği özgür iradenin ve şuurun mihenk noktası, serbest seçim hakkıdır. İnsanlar özgürce karar vererek kendi karakterlerini ve kaderlerini çizmenin yanında spiritüel gelişmelerini de bu yolla sağlarlar. Eski Türk geleneğine göre her insanın eş ruhu vardır. Ve böylece Tanrı her insanda varlığını göstermiştir. Özgür iradeyle insanın Tanrı'ya yaklaşması, insanın içinde olan bir yakınlıktır ve kişiye özeldir, yani her kişi ve gruba özgü din ve inanç olabilir. Yirminci yüzyılın insanlara kazandırdığı "birey" olma duygusu ve vatanlaşlık kavramı, spiritüel yolların alabildiğine çeşitlenmesi olgusunu da beraberinde getirmektedir.

Tanrı ve tanrısallığın tecellisi sonsuzdur. Madde, duygu ve düşünce hâlindeki çeşitli imgelerin ötesindeki Tanrı, tüm değişimlerin dışın-

da olduğundan, ancak maddenin her türünün aşılmasıyla gerçekten yakındır. Bu da, büyük bir değişkenlik ve devamlılıkla kişinin, "Tanrı'nın iradesine/oyununa uygun şekilde" hareket etmesini zorunlu kılar. Tanrı'ya yakın olmak için ve onu tanıyabilmek için -eski Türk öğretisine göre- onun oyunlarında rol almak gereklidir ve en önemlisi de, bunun için kişisel kazanç beklenmemelidir. Transandantal yakınlaşmanın koşulu kısaca budur. Tanrı'nın her biri kendine özgü "oyuncuları" yani kamalar, Tanrı'yı tanımak ve ona yakınlaşmanın yolu olarak "Tanrı'nın hareketlerine uymak" yöntemini benimserler. Spiritüel gelişme, ölümden sonra yitip gitmeyen tek kazanım olduğundan, insanın bir sonraki yaşamının koşulları olarak daha iyi bir spiritüel başlangıç oluşturma çabası da söylenir.

Günlük yaşamın monotonluğuna kapılanlar genellikle "kaderin cilvesi"yle harekete geçirilmek zorundadırlar, çünkü şuurlu tekâmül için özverili çaba göstermezler. Monotonluk, kontrol edilemeyen olayların artışı demek olduğundan devamlılığın sağlanmasını da zorlaştırır. Gerçi monotonluğu çağrıştıracak bazı seremoniler, trans durumu için yapırlar, fakat bunun uzun süreli amaçsız monotonlukla ilgisi yoktur. Klâsik anlamda monotonluk, şuurlu spiritüel gelişmeye en uzak olan noktadır. Spiritüel gelişme daha çok devamlılıkla ifade edilebilir; kesintisiz ama zaman zaman değişen ritimlerde şuurlu transandantal bir serüvendir. Ve korkmadan, serüvenlere doğru yola çıkmak için devamlılık kesintiye uğratılmamalıdır. ■

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

2 MAYIS	Sevgi ve Varıksal Eşitlik	Kenan YILMAZ-Oya TİMURDOĞAN
9 MAYIS	TATIL	
16 MAYIS	Ruhsal Tebliğlerin Yaşamımıza Etkisi	Engin EMİR
23 MAYIS	Sevginin Yaşamımızdaki Etkisi	Evan ÖGÜT
30 MAYIS	Bilgi ve Yaşam	Cengiz CEVRE

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7
Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17

DERNEK MERKEZİ

20 MAYIS	Yeni Çağ'ın Arifesinde Ruhçuluk	Ergün ARIKDAL
----------	---------------------------------------	---------------

Yer: Türk Amerikan Derneği Alsancak/İZMİR (MTIA Derneği ve BİLYAY Vakfı Başkanı)
Saat:14.30

ANKARA

23 MAYIS	Düşünce ve Etki Alanları	Engin EMİR ve Kevser YEŞİLTAŞ
----------	--------------------------------	-------------------------------

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46
Saat: 19.00-20.30

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

2 MAYIS	Zaman Enerjisi	İsmet YALÇIN
9 MAYIS	TATIL	
16 MAYIS	Çocuk ve Sevgi	Günay YALÇIN
23 MAYIS	Düşünce ve Etki Alanları	(İRAD Üyeleri) Engin EMİR ve Kevser YEŞİLTAŞ
30 MAYIS	Spiritüel Açından Astroloji	Ercüment KAYA-TÜLİN ETYEMEZ

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

DEDİKODU ve ENDİŞE

J. KRISHNAMURTI

DEDİKODU ve endişe birbirine çok benzer. İkisi de huzursuz bir zihnin ürünüdür. Huzursuz bir zihnin durmadan değişen söz ve eylemler demektir; böyle bir zihnin hep meşguldür, duygusal meraklar içindedir ve maymun iştahlıdır. Dedikoduda bunların hepsi vardır.

Dedikodu derinliğin ve samimiyetin tam zıddıdır. İster hoş ister kötü olsun, başkası hakkında konuşmak, kişinin kendisinden kaçışıdır. Kaçış, huzursuzluktan kaynaklanır. Kaçışın temelinde huzursuzluk yatar. Birçok insanın başkalarının ilişkilerine ilgi duyduğu görülmektedir; bu ilgi kendisini dedikodu sütunlarıyla, cinayet haberleriyle, boşanma hikâyeleriyle dolu pek çok dergi ve gazete okumak şeklinde gösterir.

Başkalarının hakkımızdaki düşüncelerine duyduğumuz ilgi arttıkça, bunları öğrenme isteği güçlenir; bunun sonucu olarak da kaba ve ince düzeylerde züppelik ve otorite bağımlılığı doğar. Böylece giderek bağımlılığı doğar. Böylece giderek daha çok maddîleşir ve dışarılaşırız; bunun yanısıra içsel olarak boşalırız. Dışarılaştığımız ölçüde daha fazla merak ve ilgi dağınlığı görülür; bu durumda zihin asla suskun olmaz, derin araştır-

ma ve keşifler yapmada yetersiz kalır.

Dedikodu, huzursuz bir zihnin ifadesidir, ama zihnin suskun olması, sakin olduğunu göstermez. Sükûnet her şeyden el etek çekmekle ya da terikle ortaya çıkmazsa; sükûnet ya da dinginlik **olani** anlamakla doğar. **Olanı** anlamak hızlı bir farkındalık gerektirir, çünkü **olan** statik değildir.

Pek çok insan endişe duymazsa, yaşadığını hissetmez; bir sorunla mücadele etmek, çoğumuz için var olmanın bir işaretidir. Sorunsuz bir hayat tahayyül edemeyiz; bir sorunla ne denli haşır neşir olursak, o denli uyanık olduğumuzu düşünürüz. Bir sorun etrafında sürekli gerilim (ki bu gerilimi düşüncenin kendisi yaratmıştır), zihni bulandırmaktan başka bir işe yaramaz; gerilim zihni duyarsızlaştırır ve yorar.

Neden zihnin bir sorunla böylesi dur durak bilmez bir meşguliyeti söz konusudur? Endişe sorunu çözer mi? Yoksa, sorunun cevabı sakin bir zihne geliyor olmasın? Ama pek çok insan için sakin bir zihnin ürkülecek bir şeydir; sakin olmaktan korkarlar; çünkü o sessizlikte kendi içlerinde ne bulacakları hiç belli değildir. Endişe bir koruyucudur, bir önlemdir. Bir şeyler keşfetmekten korkan zihin, hep savunmada olmalıdır; huzursuzluk onun savunma aracıdır.

Sürekli gerilimlerle, alışkanlıklar ve çevrenin etkisiyle zihnin şuurlu katmanları uyarılır ve tedirgin olur. Modern dünya, bu yüzeysel faaliyet ve dikkat dağınlığını teşvik etmektedir ki, bu da kendini savunmanın başka bir şeklidir. Savunma dirençtir; oysa direnç anlayışa engel olur.

Endişe ve dedikodu görünüşte derinlik ve ciddiyet taşıyor gibidir, ama daha yakından baktığınız zaman bu görünümün samimiyetten değil, bir çekimden kaynaklandığı anlaşılır. Çekim hep değişir; işte bu nedenle endişe ve dedikodu konuları da durmadan değişir. Değişim modifiye edilmiş süreklilikten başka bir şey değildir. Dedikodu ve endişe, ancak zihnin huzursuzluğu anlaşıldığında son bulur. El etek çekmek, kontrol ya da disiplin iç denge (sükûnet) getirmeyiz; bunlar olsa olsa zihni bulandırlar, duyarsızlaştırırlar ve sıvırlarlar.

Merak, anlayışa götüren bir yol değildir. Anlayış kendini bilmekle gelir. Anlayışla katlanan meraklı değildir. Tecessüs, kendini bilmede engeldir. Tecessüs huzursuzluğun bir işaretidir ve yetenekli dahi olsa huzursuz bir zihin, anlayışı ve mutluluğu yok eder. ■

("Yaşam Üzerine Yorumlar")

**adlı kitaptan çeviren:
Erol KONYALIOĞLU)**

RUHUN GIZEMLİ SIRLARI

Galli medyom Stephen O'Brien, birinci sınıf bir durugörür medyom olduğu kadar aynı zamanda en çok satan iki kitabıyla da başarılı bir yazardır.

Stephen bu makalede, her medyomun psişik olduğuna, oysa her psişiğin medyom olamayacağına dikkat çekiyor.

YABANCI kimselerle tanıştığım da, karakterlerinin ana hatları, bir saniyeden daha kısa bir sürede elektromanyetik aura alanlarım aracılığıyla, gizemli bir şekilde zihnimde canlanır. Bunun gibi ruhsal izlenimler, hassasiyetlerini geliştirmiş herkesin ikinci bir doğası olur.

Hassaslığı artırıcı amaçla yapılan bir eğitim programında, sürekli bir çaba ve mantal farkındalık uygulamalarının sonucunda başlamış olabilecek şey, çok geçmeden ikinci bir doğa olur.

Bir süre sonra, diğer insanların zihinlerindeki düşünceler de dahil olmak üzere, odaları, binaları dolduran ve sinen duygusal ve resimli atmosferler bile, hassas kişi tarafından algılanabilecektir.

Spiritüalizmde (ruhçulukta) böyle güçlerin kullanılmasını onaylamayanların olduğunu biliyorum. Ama bu güçler, yukarıda söz edilen ruhsal uygulamalarda, yeni yetişen medyomların eğitim programlarında çok yararlı birer araç olarak kullanılırlar. Böylece aynı psişik merkezler ya da şakralar aracılığıyla, tesadüfen başarılı olmuş, bedensiz varlıklarla kurulan irtibatlar, gerçek medyonomik irtibatlara dönüşür. Bu güçlerin eğitim amacıyla kullanılması, anlaşılması ve tanımlanması zor hassasiyetlerin gelişmesine yardım eder. Bu hassasiyetlerin işlerliğini sağlar.

Her medyom psişik olmalıdır, ama her psişik olan medyom değildir. Önce psişiğizdir,

sonuç olarak medyomluk, genellikle bunu izleyen doğal bir gelişimdir.

Psişik (telepatik) çalışma, sonucunda bir "okuma" sağlayan, ruhtan ruha direkt bir bağlantıdır. Bu durumda dünyada (bedenli) yaşayan iki insanın, zihinden zihine olan bir farkındalıkla, aynı düşünce düzeyinde birbirlerine akort olması söz konusudur.

İki ayrı düşünce düzeyindeki ruhlar arasında meydana gelmesi dışında psişik (telepatik) çalışmayla tamamen aynı tipte bir bağlantı olmasına rağmen medyomluk, erişilmesi ve bunu takiben ustalaşılması çok daha zor bir beceridir.

Nasıralı İsa, yetenekli bir medyom, man-yetizör ve ruhsal bir şifacı olduğu kadar, şüphesiz güçlü bir psişeye de sahipti. Yuhanna'nın Vahyi'nin 4. bölümünde geçen Samiriyeli bir kadınla kuyu başında karşılaşmasının hikâyesi-ne bir göz atalım:

"İsa ona, 'Git kocanı çağır ve buraya gel.' der.

Kadın, 'Benim kocam yok (ki).' diye cevap verir.

İsa ona, 'Kocam yok demekle doğru söyledin, çünkü beş kocan vardı ve şimdiki adam senin kocan değil.' der."

Daha sonraki bölüm şöyle devam ediyor: "O zaman kadın su testisini bırakarak şehre gider ve oradakilere:

'Gelin, bana yapmış olduğum (yaptığım) her şeyi söyleyen adamı görün.' der."

İsa'nın bütün bu gerçekleri kadından psi-

şik olarak ortaya çıkardığı açıktır. Bunları ona verecek bir ruh sesine ihtiyacı yoktur.

Maalesef kendilerini "medyom" unvanıyla taçlandıran birçok kimse, medyomluk yerine sadece psişik okumaları sunarak bunu yapıyorlar. Ama bu nasıl yapılır?

Bu tamamen psişik varlığımızın üstün seviyeli özel bir farkındalığının, şuurulu olarak gözlenen süjenin gerçek zihnine yöneltildiğinde, bir karışım ve akış şeklinde ortaya çıkan bir çalışma tarzıdır. Bu başka ruhla bir oluş, doğru olarak uygulandığında, hassas kişilerin diğerlerine yardımcı olabileceği değerli bir beceri olabilir.

Son günlerde birçok iyi basılmış ve yayınlanmış, artık herkesin bildiği telepati deneyleri ile öğrenciler, bu becerilerini kendileri için pratik yaparak başarı kazanabilirler.

Dezenkarne zekâlarla bir bağlantı kurulmadan; sınırsız, içinde her şey bulunan bir yol gösterici olarak yapılan psişik ya da ruh okumaları bir süjeye kendi hakkında halihazırda (önceden) bildiği her şeyi yansıtır (verir).

Bir gurunun, anlayabilen bir müridin kendi asıl yansımaları yalansız yanılsız, tamamen olduğu gibi gördüğü bir aynadan başka bir şey olmadığı söylenegelmiştir.

İşte yeni başlayanlar için iyi bir başlama noktası; şüphesiz "gözler" ruhun penceresidir (aynasıdır).

Gözlerimiz zihinlerimizdeki düşünce şekillerini yansıtır. Çünkü fizik bedenimiz, ruhun niteliğinin ve karakterinin biraraya toplanmış engin bir tezahüründen başka bir şey değildir.

Olduğumuz her şey, düşündüğümüz her

düşünce ve hissettiğimiz her duygu, fiziksel formumuzu şekillendirmeye hizmet eder ve bu daha önceden var olan (derindeki) etkileri (tesirleri) dışı vuran, özellikle de gözlerdir.

Gözler, duyarlı bir gözlemciye birçok gizli izlenimleri, şifreli mesajları neredeyse algılanamayacak bir şekilde yansıtır. Medyomlar bunları yüzyıllardır bilmelerine rağmen, psikologlar bunları son zamanlarda tanıma-ya (kabul etmeye) başlamışlardır.

Hassaslığı iyi gelişmiş kimseler görünüşte süjenin gözlerinden hareketle ruhtaki "sırları" ortaya çıkarabilirler. Sırlar kelimesini tırnak içine aldım, çünkü düşünce dünyasına geçtiğinizde şüphesiz böyle (bu gibi) şeyler yoktur. Zihinlerimiz birçok ruhsal varlığa açıktır: Hiçbir şey saklı değildir, her şey biliniyor.

Bunlar insanı kendine getiren, ayıltan düşünceler. İşte bizi zihnimizi temizlemeye, bencilik, açgözlülük ve kıskançlık tohumlarını atmaya, iyi ve olumlu yönlerde düşünmeyi öğrenmeye teşvik edebilecek başka bir tanesi:

Medyom bir arkadaşımın, dünyadayken çöllerde bir Arap süvarisi olarak yaşamış, ruhsal bir rehberi vardı.

Bir gün onu, kendisine olan yakınlığı ve zihinsel (mantal) uyuşum durumu hakkında sorgularken, varlığının içini titretip sarsan bir şey söyledi: "Senin zihnin bana Sahra Çölü gibi açıktır."

(Kaynak: Two Worlds

Çev: Selman GERÇEKSEVER)

META FM 105.6

DİNLEYİNİZ, DİNLETİNİZ...

Bilgi Çağının Radyosu

GİZEMLİ Kİ (CHI) GÜCÜ

Joe ve Rich GIANNONE

YAŞLI Asyalı adam derin bir nefes aldığı anda, kalabalık alkışladı. Ki Gong ustası, içsel enerjilerini yoğunlaştırmak için egzersizlere başladığında, birdenbire sessizlik oldu. Sistemik hareketlerini bitirince, usta son bir derin nefes aldı. Yüksek sesle bağırarak ayağıyla 7-8 cm kalınlığındaki demir çubuğu bir dal parçası gibi kırdı. Bu öykü size hayal gibi gelse bile, böylesi olaylar, pek çok Asyalı gazeteciye göre olağandır.

İNANILMAZ İÇSEL KUVVET

Bu muhabirler ve yüzbinlerce Çinli, görünür süper insan kuvvetinin ustalıklarını sergilemek için, özgül bir içsel kuvveti yönlendirmenin olası olduğuna inanmaktadırlar. Çinlilerin Ki (Chi) olarak isimlendirdiği bu güç, belirli fiziksel ve mantal çalışmalarda kullanılıyor. Bu çalışmalarda Ki Gong deniyor.

Ki'ye inanış, yeni değildir. M.Ö. 403 ile 221 arasındaki çağda Çin'de mevcuttu.

Tao'cu rahipler, içsel kuvvetlerini çok uzun zamandır Ki Gong pratiğiyle eğitiyorlardı ki, Ki'nin kökeniyle ilgili kesin bir tarih vermek olanaksızdır.

Basit olarak ifade edilirse, Ki sözcüğü, bütün canlılarda mevcut yaşam gücü veya evrensel enerjiyi anlatır. Gerçekten, maddede Ki'nin mevcudiyeti, onun yaşam olarak adlandırdığımız karakteristiklerini oluşturur. Çinlilerin büyük çoğunluğu, Ki kavramını zor bir realite olarak kabul etmektedirler. Ki'nin pozitif ve negatif kuvvetler denilen Yin ve Yang'ın doğmasına neden olan başlıca madde olduğuna da inanırlar.

Ki'ye inanışın doğal sonucunu olarak Ki Gong, Çin'de fevkalâde talep görmüştür. Uygulayıcılar, Ki'yi çok yaygın bir şekilde kullanmaya çabalyorlar. Yıkıcı bir savaş silâhı olmasından, ruhsal ve bedensel şifaya kadar çeşitli yerlerde Ki gücü işe yaramaktadır.

Ki herhangi bir hâlde kullanılmadan önce, Ki

Gong'un doğru ve gayretli pratiğiyle, birey tarafından etkin bir şekilde kanallaşmalıdır.

Derin Nefes Alma:

Ki gücünü kanallaştırmak için kişisel yeteneğin gelişmesini tamamlayan şey, enerjinin bedene getirilip, kişinin fiziksel yorumunun, belirli bölgelerinde toplatıldığı derin nefes alma egzersizlerindeki başarısıdır.

Başarılı Ki kanallaşmasıyla eşit önemde olan şey, nefes almada imajinasyonla görmek, yani hayalinde canlandırmasıdır.

Ki'ye kesinlikle inananlar, bu iki tekniğin kullanımıyla, Ki'nin usta kanalcısının kendini havaya kaldırebileceğini (levitasyon), kendini ve başkalarını iyileştirebileceğini (şifa) ve hatta sadece parmağını uzatarak öldürebileceğini iddia etmektedirler. Ki ile ilgili Çin'de 1973'te belgelere dayalı bir olay, Pekin'deki Gong Ming gazetesindeki röportajda yayınlanmıştır. ■

FATE, Ağustos 1993'den
Çev: Cengiz CEVRE

Parapsikoloji Enstitüsü'nün Araştırma Başkanı, parapsikolojinin geleceği konusunda bazı fikirlerini sunuyor.

PARAPSIKOLOJİNİN GELECEĞİ

* Richard S. BROUGHTON Çev: Kemal MENEMENCİOĞLU *

KONU 3: TARİHSEL KAYIT

(Geçen Sayıdan Devam)

GANZFELD'DEN önce, çok iyi bilinen DDA sembollerini kullanan kart deneyleri vardı ve Schmidt'in rastgele-olay jeneratörlerinden önce de zar atma deneyleri vardı. C.E.M. Hansel'in Duke Üniversitesi'ndeki kart tahmin etme testleri konusunda kuvvetli bir düş gücüyle çizdiği (ancak tamamen itibardan düşmüş) tabloya inancaksak ve bu çalışmaların DDA araştırmalarının tamamını içerdiğini düşünürsek, bu konunun fazla elle tutulur bir tarafı olmadığı kanaatine varabiliriz. Ben de dahil olmak üzere, birçok parapsikologlar bile, bir iki müstesna deney dışında, aslında kart tahmin etme deneylerinde fazla bir şey olmadığını hissediyorlardı. Açıkça söylemek gerekirse, meta-analizin bu manzarayı değiştireceğini ben bile düşünmüyordum.

1989 yılında, Charles Honorton ve Diane Ferrari, 1935 ve 1987 yılları arasında yapılan zorunlu seçim deneylerinin (kart tahmin etme türü, ki çağdaş testler bilgisayarla yapılıyor) bir meta-analizini yaptılar. Analizlerini, tahmin edilecek hedeflerin, süjeler tahminlerini kaydedene kadar seçilmediği prekognisyon tarzı deneylerle sınırlandırdılar (böylece Hansel'in önerdiği türden duyuşal imalar ve hile bertaraf edilmiş olur). 62 yazar tarafından rapor edilen ve 50 bin süjenin 2 milyondan fazla deneme yaptığı 309 çalışma buldular. Çalışmaların yaklaşık yüzde 30'u istatistik açıdan ve istatistik değerlendirmenin genel ortalaması tesadüfe dayalı bir açıklamanın aleyhinde, astronomik bir ihtimal oranı verdi. Etkinin hacmi yine küçüktü, ama mikro-PK çalışmalarına kıyasla da oldukça büyüktü.

Honorton ve Ferrari, bu işin en yaygın

eleştirilerine cevap vermek için meta-analizi kullandılar. Her bir deneyi sekiz bağımsız kriterre göre sınıflandırdılar ve DDA sonuçları ile çalışmanın kalitesi arasında çok az ilişki olduğunu, (sadece başarılı çalışmaları rapor etmenin) sonuçlara bir açıklama getirmedeğini ve bunların sadece birkaç müstesna deneye dayanmadığını da gösterdiler. Bir kez daha, şüphelerin efsaneleri meta-analizin elinde yenildi.

Ancak meta-analiz sadece eleştiriye karşı korunma için kullanılmamalıdır. Belki de meta-analizin en güçlü tarafı geleceğin araştırmalarında incelenmesi gereken verilerdeki önemli eğilimleri tanıma yeteneğidir. Honorton ve Ferrari'nin analizi, bu tekniğin, geleceğe yö-

Otomatik olarak zorunlu-seçim DDA deneyleri

nelik uygulamasının mükemmel bir örneğini oluşturmaktadır. DDA sonuçlarıyla sistematik bir ilişkisi bulunan dört değişkeni saptamayı başarmışlardı. Geçmişte iyi sonuçlar veren süjeleri kullanan çalışmalar, normal süjelerin kullanıldığı çalışmalara nazaran daha başarılı idi. Süjeler DDA testlerinde elde ettikleri sonuçlarını bildirme durumu, bildirmeme durumlarına kıyasla daha iyi sonuç veriyordu. Son olarak, prekognisyon testlerinde süjeler kısa sürelerde bir şeylerin olacağını tahmin etmek, uzun sürelerle kıyasla daha iyi sonuç veriyordu. Bütün bu buluşlar ne anlama gelmektedir? DDA ispatlandı mı? Hayır. Ama, Honorton ve Ferrari'nin ortaya çıkardığı şeyleri uygulayan bilim adamlarının gelecekteki DDA araştırmalarında, artan başarılar sağlayan bir formül anlamına gelir.

Son olarak da, zar atma PK deneylerinin meta-analizi gelmektedir. Bu kez, 1935 ve 1987 yılları arasındaki deneyleri incelemek üzere Radin de Ferrari ile işbirliği yaptı. Radin projeye başlamadan önce, kapsamlı bir etki bulabileceğini sanmadığını itiraf etti, ancak çalışmanın eksik bir şey bırakmama açısından önemli olduğunu düşünmüştü. Radin ve Ferrari, süjenin zarın belirli bir yüzünün "irade gücüyle" gelmesine uğraştığı 148 deneyi ve bu tür etkinin aranmadığı 31 kontrol çalışması daha incelediler. 2500'den fazla süje 2,5 milyon zar atışından fazlasını etkilemeye çalıştılar. Çalışmaların yüzde kırk dördü önemli sonuç verdi (tesadüflerde beklenen sonuç yüzde beş olur-

Zar deneyleri

ken) ve şans aleyhinde ortalama oranı bire karşı 10⁷⁰ gibi inanılmaz bir değere ulaşmıştı. 31 kontrol çalışması ise sadece tesadüfi sonuçlar verdi.

Zar deneyimlerinde kalite hep bir sorun olmuştur. Zarların elle atılmasının, sonuçları etkilediği olasılığı (en azından) her zaman olmuştur. Makine ile atma başlatıldığında bile, bütün o sayıları kaydetmek bir sorun olabilmekteydi. PK araştırmasının, Schmidt'in kolay otomatikleştirilen mikro-PK araştırmasını geliştirmeden önce yavaş gitmesine şaşmamak gerekir. Ancak deneyçiler sürekli olarak zar atma deneylerini bile daha da geliştirmeye çalışarak, sonuçta bir film makinesi tarafından kaydedilen zar atma makinelerini geliştirdiler. Radin ve Ferrari zar verileri üzerine bir kalite değerlendirmesi yapabilmişlerdir. Bu vakada, daha kaliteli çalışmaların daha küçük etkiler ürettiği konusunda kanıt vardı. Ancak, çalışmalar kalite unsuru ile "tartıldığında" etki hacmi sadece yaklaşık yarı yarıya azaltılmıştı. Bu da son derece önemlidir.

Önceki meta-analiz durumu gibi, etki bütün deneylerde genel olarak dağılmıştı ve belirli araştırmacılarla veya deneylerle sınırlı değildi. Yine tekrar etmek gerekirse kanıtlar eleştirmenlerin önerdikleri sıradan sebeplerle örtbas edilemeyecek, zayıf ama sürekli bir etkiye işaret ediyor.

GELECEĞE KARŞI GÜVEN

Özellikle, artık hemen hemen hiç kimse zar atma deneyleri düzenlemediğine göre, bu en son meta - analiz, parapsikolojinin geleceği ile ilgili olabileceğini düşünüyorsunuzdur. Aslında o da bütün parapsikolojik meta-analizler gibi gelecek üzerinde çok önemli bir etkiyi paylaşmaktadır. Bu da, tek bir sözcükle "güven"dir: geçmişimize güven, geleceğimize güven. Şahsen, benim için ve birçok arkadaşlarım için meta-analizle gelen açıklamalar geçmişimizi boşa harcamadığımız konusunda güven açılıyor. İnsan şuuru ve etrafındaki dünya arasında kural dışı bir iletişim vardır. Daha da önemlisi, gelişmenin mümkün olduğunu gösteren veri örnekleri görmekteyiz. Bu vesile ile geçmişten bir şeyler öğrenebiliriz, daha iyi deneyler yapabiliriz, daha iyi sonuçlar elde edebiliriz ve belki de neler olduğunu çözebiliriz.

Dolayısıyla kendine güvenen fakat işsiz parapsikologların olduğu bir geleceği mi düş-

lüyorum? Doğrusu hayır. Parapsikolojiye olan zayıf destek aslında geçicidir. Bizim dalımızın her zaman iniş ve çıkışları olmuştur ve günümüzde parapsikolojinin yeni ve daha güçlü verilerinin etkisini görmekteyiz. Yine de parapsikolojinin yakın gelecekte marjinal bilim rolünü aşacağını sanmıyorum. En iyi olasılık olarak birazcık hava raporuna benzeyen bir tahminde bulunmam gerekir: Verilerin güçlenmesi ile artan bir düzelleme.

Psi araştırmalarının eğiliminde bir değişiklik seziyorum ve bu sayede gelecek de dalımız için bir değişim sağlayabilir. Çünkü tarihimiz boyunca, parapsikoloji fenomenleri bilim ile bilimin ulaşamadığı bir dünya arasında yerleşmiş esrarengiz bir özellik içermekteydi. Bilim tarafından incelenilebilirdi, ancak bilimin işlediği dünyanın içerisinde bulunmaktaydı. Bu durum değişiyor. En azından araştırmaları yapan parapsikologlar artan bir oranda psi fenomenlerini olağanüstü insan yetenekleri olarak görmektedirler. Onların az anlaşılabilir yetenekler olduğu kesindir, ancak kabul etmemiz daha

kolay olan (yaratıcılık gibi) başka yetenekler için de bu geçerlidir. Tabii ki, onlar mucizevi gözükmektedir, ancak belki de insan şuurundan daha mucizevi değildirlir.

Bu görüş değişikliğinin pratik imaları da aynen öyledir: pratik. Eğer psi fenomenleri yetenekler gibi insan varlığına eşlik eden olgularsa, o zaman bir amaçları olmalıdır, faydalı olmalıdır. O hâlde, bakalım onları kullanabilir miyiz? Bu da eminim ki, parapsikolojinin geleceğinin bir parçası olacaktır, ancak aynı zamanda bugünkü durumunun da bir parçasıdır. "Zihinsel teknoloji" bilim kurgu malzemesi olmakla beraber, halen ABD ve diğer ülkelerde, şirket araştırmaları ve geliştirme departmanlarında tartışılmaktadır.

Hayır, size parapsikolojinin geleceği l'dir veya ll'dir veya bu tahminlere yakın bir şeydir bile diyemeceğim. Ancak güvenle diyebilirim ki parapsikolojinin geleceği vardır ve yukarıda söz ettiğimiz üç konuyla iç içe dokunmuş olacaktır.

(Kaynak: Psi Today, Sonbahar 1993, Sayı 1)

KONFERANSLARIMIZ

BİLYAY VAKFI MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

AYIN KONUSU: BU DÜNYADA NELER ÖĞRENDİK?

2 MAYIS	Ruhsal Söyleşiler	Ergün ARIKDAL
9 MAYIS	Bireysellik Gelişiminde Neler Kazandık?	Selman GERÇEKSEVER
16 MAYIS	Beşeri Realiteler ve Hedef Realite	Hayriye PEKİŞTİREN
23 MAYIS	Karşılaşmalar ve Esneklik	Nurgül COŞKUN
30 MAYIS	Felsefenin, Dinlerin, Pozitif Bilimin, Ruhçuluğun Amaç ve Hedefi Neydi?	S. GERÇEKSEVER-N. COŞKUN H. PEKİŞTİREN-T. ARIKDAL

(P A N E L)

Yer: Hasnun Gallp Sk. Pembe Çıkmazi, Zarıfı Apt. No:4 D:6 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

5 MAYIS Gelişim İhtiyaçlarımız ve Dinler .....

Nurettin ERSOY

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

Saat: 15.00-17.00

İZMİR

20 MAYIS Yeni Çağ'ın Arifesinde Ruhçuluk .....

Ergün ARIKDAL

Yer: Türk Amerikan Derneği, Alsancak/İZMİR

Saat: 14.30

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD)

KONFERANS DUYURUSU

26 MAYIS Bilim İhtiyaçlarımızı Karşılıyor mu? .....

Tank ARIKDAL

Saat: 15.00-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ÇİNLİLER DEPREMİ NASIL SEZİYORLAR ?

AMERİKALI bilim adamları depremi, önceden güvenilir şekilde haber alma amacına son süratle varmak isterken, hızlarını belki bazı eski moda inançlar artırabilir.

Çin Halk Cumhuriyeti'nde, depreme karşı insanları uyaran atların ve diğer bazı hayvanların deprem öncesi acayip hareketleri, Çin'i bu maksatla ziyaret eden Amerikalılar'ı şaşırtmıştır.

Amerikan Milli Bilimler Akademisi'nin Çin Halk Cumhuriyeti ile Kültürel İlişkiler Komitesi'nin desteği ile ülkeyi ziyaret eden Amerikalı on jeoloğa Çin'li bilim adamı, son üç yıl içinde yerli halkın "sadece" sekiz depremi önceden sezdiklerini ve bu işte henüz yeni olduklarını söylüyordu.

Depremleri önceden haber almak üzere, titreme beklenen yerlerde yer hareketlerini günün gününe izlemek üzere profesyonel ve amatör deprem gözleyicilerden âdeta tabur ve bölükler kurulmuştur.

Bunlar, en modern elektronik araçların kayıtlarının yanısıra, yerden gelen sesler, kuyu su seviyelerindeki değişimler ve hayvanların acayip hareketleri gibi garip belirtileri de hesaba katmaktadır.

Sonuç şikâyet edilecek gibi değil. Çinliler, zarar verici nitelikteki depremleri birkaç gün önceden sezinleyebiliyorlar. Bu hisleri öylesine kesin oluyor ki, tehdit altındaki bölgelerdeki halkı tahliye etmekle binlerce hayat kurtarılmış oluyor.

Amerikalılar Çin araştırma merkezlerini, okullarını, arazi çalışmalarını ve araç-gereç fabrikalarını gezip gördüler. Kendilerine birçok tablo, grafik ve bunların yanısıra henüz basılmamış araştırma raporları gösterildi. Fakat Çinliler nedense, bazı can alıcı sorular karşısında susmayı tercih ettiler. Örneğin, zayı-

at rakamlarını vermekten kaçındılar, bazı yanlış alâmlar olduğunu itiraf ettiler, ama bunu tartışmaktan çekindiler. Depremden hasar gören bölgelere Amerikalılar'ı götürmediler. Deprem ön tahminleri ile ilgili çeşitli bilgileri bir araya koyma formüllerini tafsilâtiyle anlatmadılar.

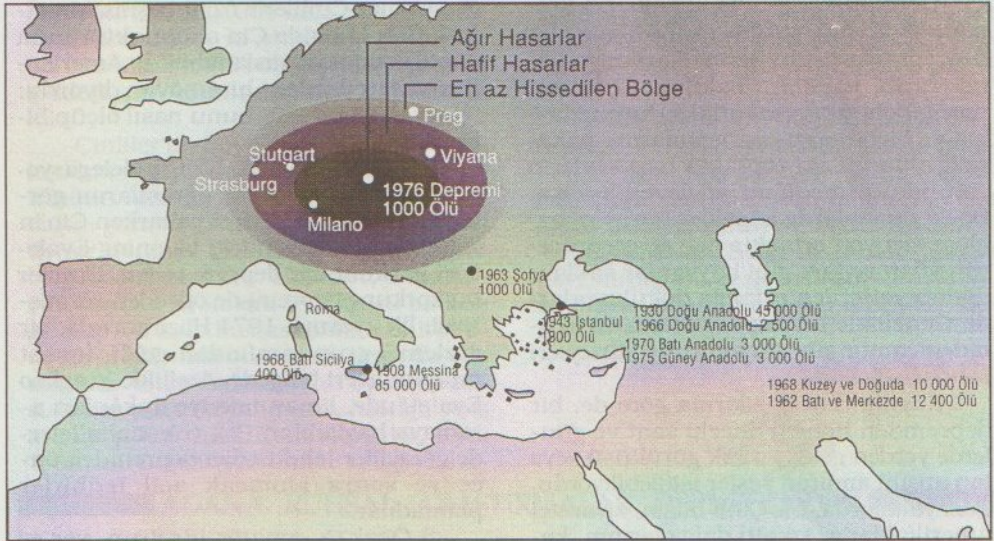
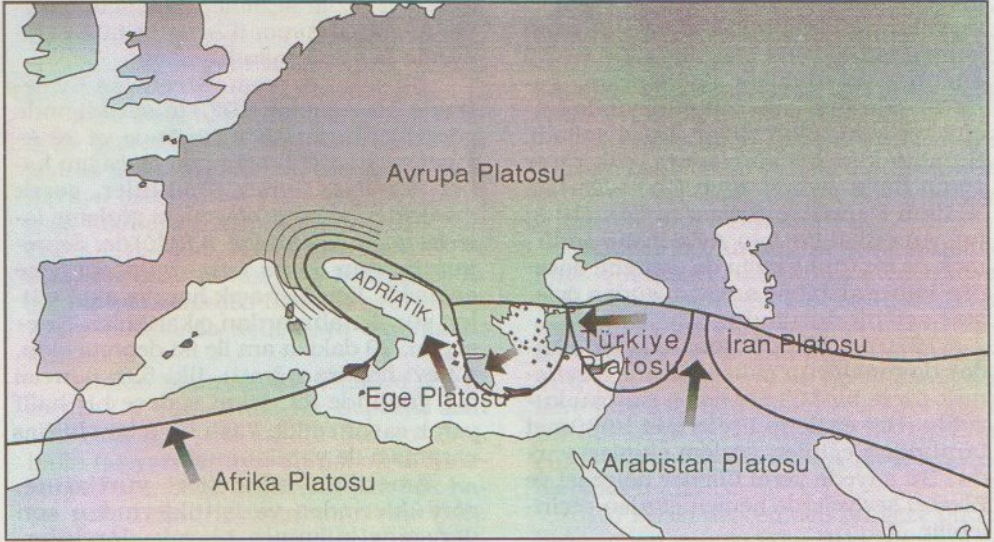
Dolayısıyla, Kaliforniya'da Menlo Park'taki deprem araştırma tesislerinin jeoloji bölümünden Dr. Barry Raleigh şöyle demektedir: "Belki de Çinliler'in metotları, Çin'in çok eski olan tarihi boyunca tekrarlanan büyük depremlerin keskinleştirdiği bir içgüdüye dayanmaktadır."

Eski medeniyet tarihlerinin 3000 yılı kaplayan raporları göstermektedir ki, Çin büyük doğal felâketlere maruz kalmış; örneğin 1556'daki bir depremde 820.000 den fazla insan ölmüştür. Kurbanların adları Ming saltanatını anlatan eserlere geçmiştir.

Modern kayıtlara göre de Çin yeryüzündeki en ağır deprem faaliyetlerine katlanmaktadır. Büyük sallantıların başlıcaları yoğun bölgeleri sarstığından, darbeleri diğer birçok ülkeye kıyasla daha öldürücü olmaktadır. Richter cetveline göre Çin'de her yıl ortalama 6.0 gücünde 6 deprem; Birleşik Amerika'da ise çoğu Alaska'nın Aleutian adalarında olmak üzere 2 deprem kaydedilmektedir.

Çin evlerinden çoğu ucuz tuğla veya kerpiçten yapıldığı için, takviyesiz duvarları deprem esnasında dağılıvererek, kirişlerin desteklediği ağır çatı veya çamur damın aşağı göçmesine sebep olur. Yine de, tahliye masrafları, yani köylüleri kıymetli eşya ve hayvanları ile açık havaya çıkartmak için gerekli masrafın, depreme maruz bölgelerdeki yüz milyon evin yerine yenilerini yapmaktan daha ucuz olduğu kanısındadırlar.

Çin'in millî deprem programı, depre-

Akdeniz'de Tehlikeli Deprem Kuşakları

Adriyatik'in Afrika kompartmanına (plâkasına) ait olan bölgesi bir mahmuz gibi Avrupa'nın içine doğru girmektedir. Milyonlarca yıl süregelen bu basınç altında Alpler meydana gelmiştir. Bu basınç hâlâ yeni yeni yer sarsıntıları oluşturur. Daha doğuda yer kabuğu kuzey ve güneyden gelen basınç altında bulunan küçük kompartmanlara bölünmüştür. Yer kabuğu Doğu Akdeniz bölgesinde ve ön Asya'da o kadar parçalanmıştır ki, Yunanistan, Türkiye ve İran daima ağır depremlere sahne olmaktadır. Depremlerin merkezleri genellikle Kompartman sınırlarındadır. Haritada kompartmanlar ve sınırları ile son zamanlarda meydana gelen depremlerin yerleri ve insan kaybı miktarı işaret edilmiştir.

min çok eski zamanlara uzanan tarihi ile kıyaslanırsa şaşılacak derecede yeni kalmaktadır. 1966 Martı'nda 6.8 ve 7.2 gücünde kaydedilen iki deprem, Pekin'in takriben 190 mil güneyinde küçük bir şehir olan Hsing Tai'yi salladı. Bundan kısa bir süre sonra, çok zarar gören halkı ziyaret eden Chou-En-Lai, "Halkın Depremle Savaşı" nı ilân etti ki bu, Amerikalılar için Ay'a insan indirmek ne ise Çinliler için de depremi önceden haber alabilme amacını güden öylesine acil bir durumdu.

1970'de, 10.000 uzman ile bir o kadar da amatörün çalışmalarını gözetlemek üzere bir Mili Sismoloji Bürosu kuruldu. Her eyaletin ilçelerinin hükümet tarafından eğitilen gözlem ekipleri vardır. Bu sayede yerel bilgiler bölgesel ve ülkesel seviyelerde hemen gözden geçirilebilir.

Gönüllüler, geçmiş kuşakların kroniklerinde canlı şekilde tarif edilmiş olan deprem uyarı işaretlerine karşı uyanıktır. Tarihi kayıtlara bakılırsa, çiftçiler, normal olarak uysal atların huysuzlaşma ve birbirleriyle yarışmalarına bakarak, altlarındaki toprakta bazı şeylerin yolunda gitmediğini söyleyebilirlerdi. Böyle zamanlarda köpekler havlıyor, balıklar sıcıyor, ortalıkta pek de görünmeyen yılan ve fare gibi hayvanlar saklandıkları yerlerden ortalığa dökülüyorlardı. Genellikle berrak kuyuların suyu aniden çamur gibi oluyordu; su düzeyleri ise değişiyordu.

Kayıtlardan bazılarına göre de, bir depremden hemen önceki saat ve günlerde yerden gelen ve gök gürültüsü veya top atışını andıran sesler işitilebiliyordu. Bazı vakalarda, bir Çinli bilgin, ziyaretçi Amerikalılar'a, su altı dalgıçlarının, karadakilerin işitemedikleri sesleri işittiklerini de nakletmişti. Bu top atışı gibi yeraltı boşaltmalarına bakılarak yapılan ilk boşaltmanın bir yüzyıldan önce 1855'te olduğunu da sözlerine eklemiştir.

Kitleler böylesine teşkilatlanıp, raporlar kumanda zincirini böylesine aşmaya başlayınca halkın depremlerle savaşı da hemen karşılığını gördü. 1971 Ağustosunda, Hopeh Eyaleti'nde bir deprem

önceden sezilir sezilmez halk açık havaya taşındı. Deprem 5 Ağustos'ta 4.8 gücünde her yeri salladı.

Bir diğer deprem, Szechwan Eyaleti'nde 10 Ağustos 1973'te sezildiğinde görevliler bunun 6.0 gücünde ve 20 Ağustos ile 1 Eylül arasında olacağını haber verdiler. Gerek gönüllüler, gerek meslekten olanlar bölgedeki gözleme işlerini yoğunlaştırdılar. 8 Eylül'de, depremin iki gün sonra vuku bulacağı iyice anlaşıldı. Köylüler açık havaya akın ettiler; sürüler ahırlardan çıkarıldılar. Ertesi gün, 29 dakika ara ile iki deprem oldu, 42 evi hasara uğrattı. İlki 5.8; ikincisi 5.1 gücünde idi, fakat sadece bir hafif yaralı rapor edildi: Yaşlı bir adam bir taş çarpması ile yaralanmıştı.

Amerikan bilimcileri yurtlarına, gördüklerinden ve işittiklerinden son derece etkilenmiş olarak döndüler. Programın Çinliler'e özgü çeşnisinin etkisi, Batı tıbbında Çin aküpunktürünün yaptığı etki ile kıyaslanabilirdi. Amerikalı ziyaretçilerden biri şöyle diyordu: "Hayvan içgüdüsü, bunu nasıl ölçüp biçersiniz?"

1975 Şubatı'nda, bir Çin delegasyonu Amerikan deprem uğraşlarını görmek üzere karşı ziyaret yaparken Çin'in kuzeydoğu köşesindeki Liaoning Eyaleti'ni korkunç bir deprem sarstı. Çinliler bu korkunç depremi de önceden sezmişlerdi. İlk uyarı, 1974 Haziranı'nda, bir gözlemci grup tarafından geldi. İnşaat mühendisleri bölgede, özellikle Yingkoo Eyaleti'nde, liman takviye imkânları aramaya başladılar. Pek çok mahallelerde görevliler tehdit edici depremden önce ve sonra alınacak acil tedbirler planladılar.

8 Ocak'ta, amatör bir grup, yer elektrik akımında yavaş bir yükselme olduğunu rapor etti ki bu yükselme bir seri küçük depremin olduğu 1 Şubat'a kadar sürdü. Ertesi gün, âletler yedi küçük deprem ile sarsıldı. 3 Şubat'ta, Yingkoo Sismoloji Teşkilâtı büyük sarsıntı uyarısı aldı; bu kısmen de hayvanların hâl ve hareketlerinin gözlemine dayanıyordu.

4 Şubat'ta âleté bile gerek göstermeyen bir küçük deprem hissedildi. Saat

16.00'dan hemen önce sismik gözlem evlerinden biri, üç saat içerisinde bölgeyi büyük bir depremin sarsacağı haberi ni verdi.

Saat 18.00'de, Yingkoo Eyaleti'ndeki 29 deprem teşkilâtına, Kuzeydoğu Çin kışının acı soğuşuna rağmen halkın açık havaya çıkarılması emri verildi. Hasta, yaşlı olanlar ile hamile kadınlar ilk olarak tahliye edildi. Aş dağıtım ünitesi ve itfaiyeler hazır ol vaziyette beklediler. Açık havada bekleyen halkı meşgul etmek üzere tarlalarda açık hava sinemaları kuruldu.

Halkın uzun süre beklemesi gerekmedi. 7.3 şiddetinde bir deprem saat 19.36'da her yeri sarstı. Sarsıntıdan, halkı taşıyan bir tren alt üst oldu, binalar yerle bir oldu. Madenler pek çok hasar gördü. Sonra yayınlanan raporlara göre Yingkoo Eyaleti'nde her 10.000 kişinin 3.3'ü öldü (1906 daki San Francisco depreminde, ki şiddeti 8.3 idi, her 10.000 kişiden 7.5'i ölmüştü). Depremin şiddeti, ön tahminden çok daha fazla idi.

Çinliler'in, hayvanların hâl ve hareketlerine bakıp deprem tahmin etme işleminin ABD'de de yapılabileceğini görmeye üzere Dr. Raleigh Çin'den döner denmez Kaliforniya'da Hollister bölgesini ziyaret etti. Hollister, daha küçük çapta depremlere açık kırsal bir bölge olup bir kalp hastası bakım ünitesinde nasıl alârmada olunursa, orası da sismik faaliyetler bakımından öylesine tel-sizle her yana bağlanmıştır. Raleigh ve iş arkadaşı Dr. Jack Everndon, 1974 yılı "Şükran Günü"nden önce bölgeyi sar-

san ağırca depremden hemen önceki saat veya günlerde, sürü hayvanlarının acayip hareket edip etmediklerinin dik-katlerini çekip çekmediği yolunda sığır çiftlikleri sahiplerine sorular sordular.

Everndon daha sonra şöyle diyordu: "Halkın çoğu bizim aklımızdan zorumuz olduğunu sandılar; zira hiç böyle bir şey işitmemişlerdi o zamana dek."

Sadece bir kadın, iki atını yatıştırmak için dışarı çıktığını ve atların niye öyle hayalet görmüş gibi olduklarına o zaman şaşmış olduğunu hatırladı. Genellikle pek çevik olan tayın da, kudurmuş gibi koştuğunu ve bu nedenle bir kere yere düştüğünü söyledi. Everndon'un dikkatini çeken husus, bu kadının çiftliğinin sarsıntının iç merkezi üzerinde olduğu idi.

1971'deki depremden bir gece önce, birbirinden ayrı iki bölgedeki polis karakollarının, sürülerle farenin hendeklere koştuğunu rapor ettiklerini San Fernando'lu bir memur Everndon'a söyledi.

Bilim adamları, daha önceleri de, deprem öncesi hayvanların acayip hareketleri hakkında hikâyeler işitmişler fakat, Çin'e yaptıkları son bilimsel geziye değin bunları ciddiye almamışlardı.

Everndon: "Belki de bunda gerçek payı vardır. Bir çeşit kısa süreli uyarıya, ne olursa olsun bir şeye muhtacız." demektedir.

Dale F. MEAD

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● CUMARTESİ KONFERANSLARI

6 MAYIS	Öteâlemin Özellikleri	Zülide ÇEVİK
13 MAYIS	TATİL	
20 MAYIS	Ruhsal Söyleşiler (Video Film Gösterimi)	
27 MAYIS	Hayatımızı Neler Yönlendiriyor?	İlkay ATILLA

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29

Saat:14.00-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

DOĞRU BİLGİYE GİDEN YOL

Bilgelik ve Erdem

Fulya AYKAÇ

SUURLANMANIN hangi aşamasında bulunursak bulunalım, insan olmanın erdemli vazifesini bilgece yerine getirebilme şansına eşit olarak sahibiz.

Kim olursak olalım, büyük küçük demeden ne hizmet yaparsak yapalım; hizmetimizi doğru yapma olanaklarıyla donatılmış durumdayız.

Yeter ki "Doğrunun Bilgisine" gönül kapılarımızı açalım.

Bilgiye ulaşmak ancak bilgiyle olur. "Peki bu vazifeyi nasıl başaracağız?" diye sorabilirsiniz.

Bilgiye ulaşmak, bildiklerimizi doğru uygulamakla eylem hâline dönüşüyor.

İyilik yapmanın bilinmesiyle, iyilik yapıldıktan sonra bilinmesi arasında çok fark vardır. Önemli olan, yaptığımız iyiliklerin ruhta saklı olması.

İyiliklerimizi bilgi yolunda kullanalım. Pozitif davranışlarımız, Bütün'e katılmak anlamına geldiği için, bunlar doğru bilgi uygulamalarıdır.

Şuuraltımızda birikmiş olan menfi partiküller, yani stresler doğru bilgi tatbikatı yapmakla çözülür; bizim ruhsal huzura ve iç dengeye kavuşmamızı sağlar.

Bilgelik ve erdemli yaşam da ruhsal huzur ve iç dengeden başka nedir ki?

Doğru bilgi ve doğru uygulama her alanda olabildiğince pozitif olmak, iyilik ve

hayırlı davranmaktır.

Kendine güvenen, başarılı ve mutlu bir insan olmak istiyorsak, bilgisinden yararlanacağımız kaynakları doğru seçmeliyiz.

Doğru bilgiler bizi doğru yolda, ana caddede yürütür. Yanlış bilgilerse yan yollara sapıp, ara sokaklarda kaybolmamıza ve zaman kaybetmemize neden olur.

Her türlü korku, endişe ve kötümserlik; bilgiye giden yolda bizi tökezletir, yürüyüşümüzün hızını engeller, kozmik vazifemizi akşatır.

Oysa her birimiz bu engelleri ortadan kaldıracak güce sahibiz. Ve dünya adı verilen bu okulda; maddeye, duygulara, eşyaya hâkim olmak için bulunuyoruz.

Algi sınırlarımızı zorlayarak olumlu düşünce ve pozitif eylem içinde olursak içimizdeki gizli gücün harekete geçerek bizi her gün daha iyiye, daha güzele, daha doğruya götürdüğünü gözlemleyebiliriz.

Ama günümüzde insanlık adına girilen nice iyi niyetli eylemlerin, nefsanîyetin doymak bilmez ihtiraslarıyla menfi güçlerin emellerine hizmet ettiğini görüyoruz.

Her şeye rağmen, umutsuzluğa ve kötümserliğe kapılmamalıyız. Çünkü gün gelecek, insan şuuru gerçeklerin farkına vararak aydınlığa kavuşacaktır. Ve o zaman hepimiz aldatıcı gerçeklerin, şaşmaz hakikatler karşısındaki durumunu izleyebileceğiz. İşte Nirvana, işte bilgelik.

Gerçeği gören insan, kendi üzerinde çalışma da yaparsa Dünya'yı yener. ■

İNSAN OLMAK!

Hanri BENAZUS

İNSANIN, öğrenmek, değişmek için kendisinin sahibi, kendi hür iradesini yönetebilmesi ve maddenin yarattığı tarlalarda değil, kendi ekeceği, ihtimam göstereceği, geliştireceği, özündeki güçlü, dünyadaki cılız fidanı ile yaşamayı en büyük amaç edinmesi, insan olmayı ve insanca davranmayı, kendi içine girebilmeyi öğrenmesi gerekir.

İnsanlığı öğrenmek, insanca davranmak "İNSAN OLMAK" kolay değil! Cehit, çaba gerek, istemek gerek; zorluğa bilgisizliğe, BEN'lere, ZAN'lara savaş açmak demek. Baştan ele almak, yaşadığımız ortamın ne durumda olduğunu anlamaya çalışmak, neyiz, neredeyiz, nasılız diye sormak, gerçek BEN'i bulmaya çalışmak gerekir. Yaşadığımız ortamın ne olduğunu, yani maddenin ruha olan hâkimiyeti içinde yaşadığımızı anlamak, buradan yola çıkarak yüzyıllarca kendimizi badana ile boyadığımızı bilmek ve artık kireçlenen izafî değerlerden kazanmak, özünü kapatmış birçok BEN dışında tek bir ben olabiliriz.

Tekâmülümüzü hızlandırmak için insanı

öğrenmeliyiz. Kendimize değer vermeliyiz. Bizler, değersiz göstermelik sevgilerimizle, maddeye olan düşkünlüklerimizle, almayı istedikçe ve veremedikçe bitirip tüketiyoruz kendimizi ve dilenciye acıyıp para verecek kadar iyimser olduğumuzu zannedip kendimiz için bunu bile yapamıyoruz. Sadece egolarımızı okşuyor, kendimizi zamanın realitelerine kaptırıyor ve kendimizin hakikatlerini göremiyoruz, görmek istemiyoruz. Hakikî gül bahçeleri diye bozkırlarda yaşamayı amaç edinip övünüyoruz.

İnsanlık değişecektir, varlık bunu kendi yapacaktır. İstiraplarla, acılarla öğrenecek, her gelişinde biraz daha olgunlaşacaktır. Kaçış yoktur, herkes bu okulu bitirecek, kendisine yeni ufuklar açarak vazifesini yapacaktır.

İşte o zaman sevgiyle, anlayışla, diğer kâmlıklarla, vericilikle hayata üstünlük sağlanacak, kendi içine girebilecek, ruh maddeye üstün gelecek ve her şey vicdanla ve sevgiyle dolaacaktır. Çünkü sevgi en büyük verici güç, en büyük alıcı gerçektir.

Unutmamak gerekir ki,
"BALÇIĞA SOLUK VEREN RUH,
YALNIZ RUH YARATABİLİR MUTLU İNSANI."

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-21.00)

2 MAYIS	Rüyalar (Söyleşi)	Muharrem GÖK
9 MAYIS	Ölüm Son Değildir	Hasan YALKIN
16 MAYIS	Kendini Bilmek ve Tekrardoğuş	Cavidan BOYACIOĞLU
23 MAYIS	İnsanlığı Birleştiren Gerçekler	Hasan YALKIN
30 MAYIS	Değişime Doğru	Cavidan BOYACIOĞLU

Yer: KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği, Hürriyet Cad. No:27 GİRNE/KKTC
Tel: (081) 52205

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Uluslararası Ruhçuluk Konseyi tarafından düzenlenen 1. DÜNYA RUHÇULUK KONGRESİ

Brezilya, 1- 5 Ekim 1995

SEVGİLİ ARKADAŞLAR,
Ağustos 1994'te Miami, ABD'de düzenlenen son toplantıda alınan karara göre, Uluslararası Ruhçuluk Konseyi (Ruhçu Konseyi), 1. Dünya Ruhçuluk Kongresini, 1-5 Ekim 1995 tarihleri arasında Brezilya'nın Brasil kentinde gerçekleştirecektir.

Kongrenin organizasyonu ve sunumundan sorumlu olan Brezilya Ruhçuluk Federasyonu; dünyanın her yanındaki Ruhçuluk Hareketi ile ilgili kişi ve kuruluşları bu olaya katılmaya davet eder ve aşağıdakileri bildirir:

a) Kongrenin organizasyonu; Uluslararası Ruhçuluk Konseyi tarafından saptanan direktiflere dayalı olacaktır.

b) Kongre; Allan Kardec tarafından geliştirilen Ruhçu Doktrin ilkeleri ve postülları çerçevesinde yürütülecektir ve müzakeri yapıda olmayacaktır.

c) Ana tema, "RUHÇU MERKEZ - Ruhçuluk Hareketinin Temel Birimi"dir.

d) Bu tema; sadece doktrin (bilimsel, felsefi ve dinsel yanları dahil) açısından değil, aynı zamanda Ruhçu Doktrin incelenmesi, neşri ve uygulanması gibi kullanım ile ilgili yanlarıyla da mümkün olduğunca genişletilecektir.

e) Kongreye katılmak isteyenler; Uluslararası Ruhçu kongrede bir temsilcileri olsun ya da olmasın, ülkelerinde yerleşik Ruhçu Kurumlar tarafından bildirilmelidirler. Özel durumlarda ve Organizasyon Komitesinin önceden konsültasyonuna göre, bu şart değiştirilebilir.

f) Bu kongrenin gerçekleşmesi için zarurî ekonomik kaynakların sağlanması için Organizasyon Komitesi, sadece Ruhçu Doktri-

Allan Kardec

nin ilkeleriyle uyumlu yollar ve tarzları kullanacaktır. Bu olayın önemini anlayarak, gerçekleştirilmesine katkıda bulunmak isteyen herkesin bu amaç için göndereceği bağışları kabul edecektir. Katılımcılar tarafından ödenecek bağışların değerini de sabitleyecektir. Özel durumlarda ve Organizasyon Komitesinin önceden konsültasyonuna göre, bu gereklilikten vazgeçilebilir.

Bu kongrenin tanıtımıyla ilgilenen herkesin işbirliğini rica ediyor ve sizleri şahsen kucaklama fırsatını bekliyoruz. Herkese barış dileklerimizle,

Organizasyon Komitesi

TEMA

Ana Tema "RUHÇU MERKEZ - Ruhçu Hareketinin Temel Birimi"

Alt Temalar:

Ruhçu Merkez ve

- önemi, kapsamı ve toplumsal işlevi
- herkese sunulan kardeşlik yardımı
- Ruhçu Doktrinin sistematik incelenmesi
- ruhçu kitapların neşri ve yayımı
- medyumsal faaliyetler: çalışma, eğitim ve uygulama
- çocukların ve gençlerin ön eğitimi
- şifa
- halka hitaben konuşma
- toplumsal yardımlar ve tanıtımlar
- Ruhçu Doktrinin tanıtımı
- Allan Kardec'in Sistemi

FAALİYETLER

1. Bütün üyelerin hazır bulunacağı faaliyetler:

- Açılış Töreni
- Konferanslar
- Dersler
- Kapanış Töreni

2. Eşzamanlı faaliyetler:

- Yuvarlak Masa konferansları
- Paneller
- Sempozyumlar
- Atölyeler
- Kurslar
- Katılımcılar tarafından sunumlar (Açık temalar)

3. Sergi:

- Kitap, kitapçık, periyodik yayınlar, posterler ve Ruhçu Hareket tarafından yürütülen diğer etkinliklerle ilgili stantlar

KATILIMCILAR

Bu kongredeki bütün katılımcılar; herhangi bir ülkedeki Ruhçu Kuruluşlar tarafından belirlenen, Ruhçu Doktrinin incelenmesi, neşri ve uygulanması ile ilgilenen kişiler olmalıdır. Bir kurumun belirleyeceği kişi sayısında kısıtlama yoktur.

SUNUM MAKALELERİ - AÇIK TEMALAR

1. Delegeleler ve katılımcılar; Ruhçu Doktrinin ilkeleriyle uyumlu ve Kongrenin tema ve amaçları içinde yer alan, kendi deneyimleri, çalışmaları veya önerileri ile ilgili makaleleri sunabilirler.

2. Bu makaleler, 30 Haziran 1995'e kadar Organizasyon Komitesi'nin eline geçmiş olmalıdır. Sadece, yukarıdaki talimatlara uyan makaleler kabul edilecektir.

3. Delegeleler ve katılımcılar bir sayfalık özetle birlikte çift satır aralıklı daktilo edilmiş azamî sekiz (A₄) sayfa içeren tek bir makale teslim edebilirler. Kağıdın formatı; a) Başlık, b) Yazar ve kurum adı, c) Hedef, d) Konunun geliştirilmesi, e) Sonuç, f) Kaynakça kriterine uymalıdır.

4. Her konuşmacı sunum için 15 dakikaya sahip olacaktır ve makaleleri gönderirken belirtildiği takdirde, görsel-işitsel teknikleri de kullanabilirler.

5. Sunulan makaleler Kongrenin onayı veya reddi amacıyla teslim edilmemelidir.

KAYIT

1. Delegelelerin ve katılımcıların kaydı, tam olarak doldurulmuş ve belirtilen adrese gönderilmiş kayıt formlarına göre yapılır.

2. Kongrenin harcamalarına yardımcı olmak için gönderdiğiniz başışın belgesi, kayıt formuna eklenmelidir.

3. Mekân kaygısı sebebiyle Organizasyon Komitesi, katılımcıların sayısını kısıtlamayı gerekli görebilir. Bu durumda, kayıt başvurularındaki tarihler geçerli olacaktır. Bu sebeple, ilgilenenlerin kayıt başvurularını bir an önce göndermeleri önerilir.

ADRES:

Comissão Organizadora do Congresso
Federação Espirita Brasileira
Av. L2 Norte - Quadra 603 - Çonj. F
70830-030 - Brasília - DF - Brezilya

DOĞU BLOĞUNDA '80 ÖNCESİ PSİŞİK ARAŞTIRMALAR

Sheila OSTRANDER - Lynn SCHROEDER / Özetleyen: Reşat GÜNER

PİRAMİDİN GÜCÜ

(Geçen Sayıdan Devam)

DÜNYANIN yedi harikasından ve mevcut mimarinin en acayiplerinden biri olan Mısır'ın Büyük Piramit'i beş bin yıla yakın bir zamandan beri insanları düşündürmüştür. Dünya üzerinde insan eliyle yapılmış olan bu yapının amacı neydi? Bir ara Kral Keops'un mezarı olarak düşünülmüşse de, içinden krala ait bir şey çıkmamıştır. Amerikalı medyom Edgar Cayce'ye göre, piramidin asıl inşası ve mühendislik işleri Hermes'e aittir. Kahire yakınlarında çölün ortasında bulunan Büyük Piramit, yaklaşık 57 dönümlük bir toprak parçası üzerinde yükselmekte olup, tabanının çevresi 950 m kadardır. Her biri 54 ton kadar gelen büyük kireçtaşı blokların üst üste konulmasıyla inşa edilmiştir. Bu kadar büyük olan blokların arasında yarım milimetre kadar bile aralık bulunmamaktadır.

Piramidin Sırrı

91304 patent numaralı bir Keops Piramidi modeli Prag'da yapılmış bulunmaktadır. Firavun'dan ziyade, piramit için Çeklerin kafasında başka bir şey bulunuyordu. Prag'da bazı arkadaşlarla dolaşırken, bir kitaplığın üzerinde duran küçük bir piramit modeli gözümüze ilişmişti. İçinde de, bir kibrit kutusu üzerine yerleştirilmiş bir jilet bıçağı bulunuyordu. Merakımızı yenemeyerek sorduk. "Piramitlerin sırlarından birini öğrenmek ister mi-

siniz?" diye sordu rehberimiz. "Tabii" diye cevap verdik. "Piramidin sırlarından birisi onun biçimidir." dedi. O zaman yine belli belirsiz bir şekilde Edgar Cayce'nin belirttiklerini hatırladık. Onun söylediklerine göre, piramidin sırları onun matematiğinde, geometrisinde, astronomisinde ve kullanılan taşların çeşidinin sembolizminde bulunmaktadır. Okuyabilenler için piramidin kendisi taşlaşmış bir tarihtir. O tarihte insanlığın ilk çağlarından 1998'e kadar olan ve olacak bilgiler verilmektedir.

Piramitte Mumyalanan Kediler

"Fakat biçimin ne önemi olabilir?" diye sorduk. Yanımızdaki Çek derhal cevap verdi: "Enerji üretmektedir." Bu bir şaka mıydı? Bize anlattılar. Yıllar önce Mösyö Bovis adında bir Fransız araştırmacı Mısır'daki Büyük Piramit'i ziyaret etmişti. Yapının içine giren yollardan birisi firavunun odasıdır. Sıcaktan bunalmış Bovis, kendisini içeri attı. İçerideki hava nemliydi. Firavunla hiç de ilgisi bulunmayan başka bir şey Bovis'i şaşırtmıştı. Oda da, içinde ölü kediler bulunan çöp kutuları vardı. Bu hayvanlar besbelli ki piramidin içinde yollarını kaybedip ölmüşlerdi. Fakat kedilerin tuhaf bir hâlleri vardı. Hiç de kokuşmuş, çürümüşe benzemiyorlardı. Etrafta herhangi bir leş kokusu da yoktu. Rutubete rağmen hayvanlar âdeta mumyalanmışlardı. Bu durum Bovis'i son derece şaşırtmıştı.

"Acaba?" diye merak etti Bovis, "Fira-vun'un cesedinin bozulmaması için piramidin biçimi bir garanti mi oluyordu?" Bovis, bundan sonra piramidin boyutlarının birbirine oranının, tam olarak kuzey-güney doğrultusunda bulunmasının tesadüfi bir şey olmadığına karar kıldı.

Bovis tabanı bir yarda (yaklaşık 91 cm) genişliğinde bir Keops Piramidi modeli yaptı. Kuzey-güney doğrultusuna göre yön verdikten sonra içinde, tabandan tepe noktasına kadar olan yüksekliğin 1/3 uzaklığındaki noktaya ölü bir kedi koydu. Bir süre sonra kedi mumyalanmıştı. Kediyi alarak başka organik maddelerle denemelere devam etti. Bilhassa çabucak bozulan organik maddeleri tercih etti. Bu denemelerden sonra Bovis bu piramidlerde bozulmayı önleyen ve çabucak kurumaya sebep olan bir etkinin olması gerektiğini kabul etmek zorunda kaldı.

Karel Drbal ve Deneyleri

Bovis'in araştırmalarının yayınlanan raporları Praglı radyo mühendisi Bay Karel Drbal'ın dikkatini çekti. "Acaba niçin bu piramidlerde bir mumyalaştırma etkisi bulunmaktadır?" diye merak etti. Keops Piramidi'nin küçük modelleri üzerinde kendi kendine denemelere girişti. Sonunda şu karara vardı: "Piramidin içindeki boşluğun biçimi ile, o boşlukta oluşan fizik, kimyasal ve biyolojik olaylar arasında bir ilişki bulunmaktadır. Uygun form ve biçimler kullanarak bu oluşumu hızlandırabilir ya da geciktirebiliriz." Halen bir Fransız firması piramit biçiminde kaplarda yoğurt yapmaktadır. Biçim, oluşumu (yoğurdun mayalanmasını) hızlandırmaktadır. Pilsner ve Budweiser biralarını çıkaran Çekoslovakya'nın tanınmış bira fabrikaları da kabın biçiminin önemli olduğunu kabul etmiştir. Kabın biçimi, içine konan şeyleri etkilemektedir. Prag'daki bira fabrikalarından birisi bira kaplarının biçimini piramit şekline dönüştür-

düğü zaman eski lezzetin de kaybolduğunu anlamıştı. Yuvarlak varillerde saklanan bira'nın lezzeti daha iyi oluyordu.

Bir süre sonra Bay Drbal askerdeyken arkadaşlarının birbirine takılmak istedikleri zaman yaptıkları bir şakayı hatırladı. O zamanlar daha usturalar ortalıktan kaldırılmamıştı. Arkadaşlar birisini şaşırtmak istedikleri zaman akşamdan usturasını alıp, gizlice pencere kenarına ay ışığına karşı bırakırlardı. Ustura orada sabaha kadar körleşirdi. Ayın polarize ışığı, usturanın keskin yüzünde sadece bir yönde titreştiğinden usturayı körleştiriyordu. Biçimin bizzat kendisi acaba her zaman etrafımızda bulunan elektromanyetik, kozmik ya da bilmediğimiz bir enerjinin dalgalarını mı akümüle etmektedir? Piramidin içinde akümüle edilen enerji, biyolojik, fiziksel ve kimyasal oluşumların temelini teşkil etmektedir.

Bir jilet bıçağının keskin yüzü kristal bir yapıdadır, ki bu da canlıdır. Kullanıldığı zaman bu kristal yapı deforme olur. Fakat bu deformasyon süresiz olarak bu şekilde kalacak değildir. Bazı malzemeler bir süre sonra orijinal formunu kazanır. Hatta eski kristal yapısına bile dönebilir. Bu düşünceden hareketle Drbal, eğer jilet iyi kalite bir çelikten yapılmışsa, bir süre sonra yine eski keskin hâlini alacaktır. Drbal bir Zenth traş bıçağıyla 5 defa traş olabiliyordu. Her defasında traştan sonra onu model bir piramidin altına koyuyordu. Hatta üç sefer daha kullandı. Körlenmemişti. O jilet bıçağını atmadı, her traştan sonra yine model piramidin altına koydu. Her seferinde yeniymiş gibi keskinliğini muhafaza etmekte olduğunu gördü. Bu şekilde aynı jilet bıçağıyla 50 defa traş olabiliyordu. Böylece, jiletlerle ve piramidlerle olan denemelerini sürdürdü Drbal. Ve sonunda anladı ki, bir jilet bıçağıyla, bu yöntem kullanılarak tam 200 defa traş olmak müm-

kündür. Piramidin içindeki alan, kristallerin orijinal şekline dönmelerini mümkün kılmaktadır.

Patentli Jilet Bileme Makinesi: Keops Piramidi

Çok geçmeden karton Keops piramidi traş bıçağı bileme makinesi olarak piyasaya arz edildi. "Bu, bizim 1950'lerde ithal mali jiletleri bulamadığımız zamanlarda olmuş bir şey. O zamanlar bizim jilet bileyicileri harikalar yaratıyordu." diyerek Çek arkadaşlarımız bize takılmak istemişlerdi. Çok geçmeden jilet bıçağı bileyicisi Rusya'ya atlayıverdi ve orada Sovyet askerleri barakalarında küçük piramitler kurmaya başladılar. O zamanlar Rusya'da jilet bıçaklarını piyasada rahatlıkla bulabilmek bir meseleydi.

"Bu piramidin patentini niye almıyorsunuz?" diye sormuşlardı arkadaşları Drbal'a. Fakat bu sorularında pek ciddi değildiler. Drbal patent bürosuna başvurdu. Önce ciddiye alınmadı. Aynı zamanda biraz da tedirgin oldular. Yazışmalar haftalarca sürdü. Bir seferinde patent bürosundaki mühendis, "Ya bir de jiletler bilenmezse, ne yaparsın?" diye sordu Drbal'a. En sonunda bu mühendis de bir model piramit yaptı ve Drbal ile aynı sonuçları elde etti. Her kim piramit yapıyorsa başarabiliyordu.

1959'da Çekoslovakya Cumhuriyeti Patent Bürosu Keops Piramidi jilet bıçağı bileyicisini 91304 numarayla Praglı Drbal'a vermiş oldu. Çok geçmeden bir Çek fabrikası küçük karton piramitler yapmaya başladı. Bugün (1970) başka bir maddeden yapmaktadırlar.

Form Dalgaları ve Yaşama Etkileri

"Acaba ne çeşit bir enerji piramidin içinde etkin mumyalaşmasını, jiletin bilenmesini mümkün kılmaktadır?" diye Drbal'a sormuştuk. Bu sorumuz üzerine bize, Abbè More-

ux'un "The Mysterious Science of the Pharaohs" (Firavunların Gizemli Bilimi) isimli kitabından bahsederken aynı zamanda da yıllarca önce Paris'te bulunduğu sıralarda aldığı L. Turenne'in (bir mühendis ve radyo profesörü) "Ondes des Formes" (Form Dalgaları) isimli kitabını gösterdi. Bu kitapta Turenne, değişik formların (küreler, piramitler, yarı küreler) güneşin, kozmosun ve etrafımızda her zaman bulunan enerji için farklı tipte rezonatörler olarak çalıştıklarını yazmaktadır. Nasıl ki belirli bir biçime sahip bulunan bir keman, yayın, herhangi bir teline dokunmasıyla farklı farklı sesler veriyorsa, piramidin özel biçimi de jilet bıçağının canlı kristalleri için bir rezonans vasıtası olmaktadır. Bu farklı formların insanların üzerindeki etkileri nelerdir? Hayatımızın büyük bir kısmını kutu biçimindeki yapılar, yarı küre biçimindeki arabalar içinde geçirip gidiyoruz.

"Bu formlardan bazıları insanlar için oldukça sıhhatlidir." diyor Drbal ve devam ediyor: "Meselâ, küresel biçimin iyi bir etkisi vardır. Piramit biçiminin de. Bazı araştırmacılar hastanelerin bu biçimde inşa edildikleri takdirde içinde tedavi gören hastaların daha çabuk iyileşeceklerine inanmış bulunmaktadırlar. Bununla birlikte yarı-kürelerin sıhhat için hiç de iyi tesirleri bulunmamaktadır. Saskatchewan, Kanada'da mimarlar şizofren hastaları için yamuk biçimli odalar ve hastanede alışık olmadığımız koridorlar inşa etmişti ve bunların faydalı sonuçlar verdiği tespit edildi. Bununla birlikte, bunlar yapılırken hiçbir zaman bu biçimlerle bazı enerjilerin kanallı edilmiş olduğu düşünülmemiştir. Bu, açıklaması zor bir enerji ve hâlâ bütün cevapları almış durumda değiliz."

(Geniş bilgi için bkz. Ruh ve Madde Dergisi Mayıs, Haziran 1988)

(Devam Edecek)

RUHÇULUKTA MÜCADELE DÖNEMİ

* Allan KARDEC *

(Geçen Sayıdan Devam)

DİNİ toplantıların gerçek amacının düşünce birliği kurmak olması gerektiğini yukarıda belirtmiştik; gerçekten de din sözcüğü bağ (religion) anlamına gelmektedir; gerçek ve geniş anlamıyla din; insanları duygu, ilke ve inanç ortaklığı içinde birleştiren bir bağdır; bu isim zamanla dogmalar ve inanç metinleri hâlinde kodlanmış ve formüle edilmiştir. *Religion politique* (siyasî din) bu anlamda kullanılmaktadır; ama bu kavramın içinde din sözcüğü yine de görüşün anlamdaşı değildir; özel bir fikri içermektedir; bu da şuurulu inanç fikridir; işte onun içindir ki bu amaçla *foi politique* (siyasî inanç) terimi de kullanılmaktadır. Nitekim insanlar görüşünü benimsemedikleri hâlde çıkar uğruna bir partiye girebilmektedirler, bunun ispatı da şudur ki, çıkarlarına uygun düşen bir başka parti bulduklarında sıklıkla oraya geçebilmektedirler. Buna karşılık bir partiye inançla girmiş kişi ise oraya sınıksız sarılmakta, büyük özveriler pahasına da olsa onun bünyesinde kalmaktadır; samimi inancın gerçek mihenk taşı demek olan kişisel çıkarlardan feragat buna denir işte; bir görüşten, çıkar nedeniyle vazgeçiş gerçeği aşağılanacak, kallesçe bir davranıştır, ama içinde bulunan hatanın farkına varıştan kaynaklanıyorsa o zaman da saygı duyulacak bir davranış hâline dönüşmekte; özveri ve mantık ifade eden bir davranış niteliğine bürünmektedir. Salt gurur meselesi bir davranış niteliğine bürünmektedir. **Salt gurur meselesi yaparak ve de kendi kendini tekzip etmekten kaçınarak**

bile bile hatalı yolda ısrar etmektense yanlış olduğunu açık açık ifade etmek gerçekten cesaret ve yücelik işaretidir: hatada ısrar ediş metanet değil dikkafalılıktır, sağduyu değil kendini beğenmişliktir, güçlülük değil güçsüzlüktür. Ayrıca ikiye bölünmüştür de, çünkü kendini reel durumundan farklı bir durumda göstermeye kalkışmaktadır; üstelik kötü bir davranıştır da, çünkü böylece başkalarına kötü örnek olmaktadır.

Pekiye öyleyse neden kalkıp da ruhçuluğun din olmadığını ilân ettik? İki farklı fikri ifadeye yarayan bir tek kelime mevcut olduğundan ve de genel kanaate göre din sözcüğünün ibadetten ayrı tutulmayışından; özellikle bir biçim fikrini yansıtmamasından ve de ruhçulukta böyle bir şeyin mevcut olmamasından ötürü. Eğer ruhçuluğun din olduğu söyleneydi halk, inanca ilişkin mutlak ilkelerin yeni bir baskısı, değişik bir şekli veya hiyerarşi, seremoni ve imtiyaz kortejleriyle birlikte papaz kastı gözüyle bakacaktı ona; onu, mistisizm fikirlerinden ve kamuoyunun çoğu kez cephe aldığı yolsuzluklardan ayrı tutmayacaktı.

Kelimenin kullanılmakta olan anlamıyla dinin niteliklerinden hiç birine sahip olmayan ruhçuluk üzerinde kaçınılmaz şekilde yanlışlığa düşülecek olan böyle bir ünvanla donatılmazdı elbet; işte bunun içindir ki ruhçuluğa sadece felsefi ve ahlâkî doktrin denmektedir.

Şu hâlde ruhsal toplantılara, sofuca bir anlamla, yani oralarda ele alınan konuların ciddi niteliğinin gerektirdiği saygıyla bakılabil-

lecektir; hatta bu toplantılarda, yeri geldiğinde fakat dinî toplantıların içerdiği anlamın dışında kalınarak dualar da yapılabilmektedir. Kelimeler üzerinde oynadığımız sanılsın; nüans son derece açık seçiktir ve görünüşteki karışıklık, her fikir için ayrı bir kelime bulunmayışından ileri gelmektedir.

Ruhçular arasında bulunması gereken bağ nedir acaba? Onlar birbirlerine ne maddî bir sözleşmeyle bağlıdır, ne de mecburî bir pratikle. İçinde tüm düşüncelerin birbiriyle bütünleştiği duygu hangi duygudur? Bu, salt ruhsal, moral ve insancıl bir duygudur; herkese karşı iyilik yapma duygusudur; başka bir ifadeyle, bedenli olsun bedensiz olsun tüm insanlara -çünkü ölmüş olanlar da insanlığın bir bölümüdür- karşı beslenen sevgidir.

İyilikseverlik duygusu ruhcülüğün ruhudur: Bu duygu, **hem insanın kendi kendine hem de diğer insanlara karşı yükümlü bulunduğu görevlerin tümünü özetlemektedir**; işte onun içindir ki iyilikseverlik duygusundan yoksun bir ruhçu düşünmek mümkün değildir.

Fakat iyilikseverlik sözcüğü hâlâ kapsama iyi bir şekilde saptanması zorunlu olan bir sözcüktür ve varlıklar bu kavramı durmadan anlatıyor ve tarif ediyorlarsa, herhalde bunu zorunlu gördüklerinden böyle hareket ediyorlardır.

İyilikseverlik kavramının alanı çok geniştir; özel terim bulunmaması nedeniyle yardımseverliği amaçlayan iyilikseverlik ve iyidilekliliği içeren iyilikseverlik terimleriyle ifade edilebilecek iki ana bölümü almaktadır içine. Elde bulunan maddî vasıtalara bağlı bulunan birincisi kolayca anlaşılabilir; ama ikincisi, en zengininden en fakirine kadar herkesin gücü dahilindedir. Gerçi yardımseverlik zor kullanılarak sınırlandırılabilir, ama iyidilekliliği iradeden başka hiçbir güç sınırlandırmayı başaramamaktadır.

İyidilekliliği içeren iyilikseverlik nasıl uygulanmalıdır? **Diğer insanları da kendin gibi severek...** İnsan, diğer insanları kendisi kadar

severse, diğer insanlar da onu sevecektir; **bize karşı nasıl davranılmasını istiyorsak biz de diğer insanlara karşı öyle davranmalıyız**; böyle düşününce kimseye kötülük yapmak istemeyeceğiz; çünkü bize kötülük yapılmasını istemeyiz.

Şu hâlde başkalarını sevmek demek; her türlü kin, hınc, diş bileme, fesat, kıskançlık ve intikam duygusunu, kısacası her türlü zararlı arzu ve düşünceyi terk etmek demektir; düşmanlarını affetmek ve kötülüğe karşı iyilik yapmak demektir; diğer insanların kusurlarını hoş görmek ve gözündeki merteği bırakıp komşusunun gözündeki çöpü görmeye kalkışmamak demektir; başkalarının kusurlarını, çekiştirme aracı olarak kullanma düşüncesiyle sergilemek yerine, örtmek ve hoş görmek demektir; başkalarının omuzlarına basarak kendi değerini sergilememektir; üstünlüğüyle kimseyi ezmek; kibirli davranarak kimseyi hor görmektir. İyidilekliliği içeren gerçek iyilikseverlik, pratik iyilikseverlik budur işte; bu saydıklarımız gerçekleşmediği zaman ise boş bir lâftan başka bir şey değildir; gerçek Hristiyanın olduğu gibi, gerçek ruhçunun da iyilikseverliği böyledir; bu anlayışı kabullenmeyip yine de "Kurtuluşu, iyilikseverliğin dışında aramayınız." diyen kişi hem bu dünyadaki, hem de öteki dünyadaki mahkûmiyetini dile getirmiş olmaktadır.

Bu konuda neler söylenebilirdi neler! Buna ilişkin ne bilgiler sunmaktadır varlıklar! Beyler, çok uzatmış olmaktan ve sabrınızı taşımaktan çekinmeseydim konuyu kişisel ve bencil çıkarı açısından ele alıp ispatlamak kolay bir şey olurdu, çünkü tüm insanlar henüz tam özveri gösterebilecek, iyiliği sırf iyilik yapma aşkıyla yapabilecek oranda olgunlaşmışlardır. Evet, diyorum ki bu tarzda hareket ederek çok şeyler kazanacaklar, başka türlü hareket ederek de çok şeyler kaybedeceklerdir, hatta sosyal ilişkilerinde bile; ayrıca, iyilik iyiliği ve ileri varlıkların yardımlarını celbetmektedir; kötülük ise kötülüğü celbetmekte ve

geri varlıklara çanak tutmaktadır. Er veya geç, kendini beğenmiş, küçük düşürülme, gözü doymaz düş kırıklığına uğratılma; bencil umutlarından yoksun bırakılma ve ikiyüzlü de yüzündeki maskenin çıkarılması cezasıyla yüz yüze kalmaktadır; kendilerini terk eden kişiyi ileri varlıklar da terk etmektedir ve kişi düşe düşe sonunda kendini uçurumun dibinde bulmaktadır, oysa aynı ileri varlıklar, en zor sınavlarında bile kayra (şefaat) makamına güvenini bir an olsun kaybetmeyen ve doğru yoldan şaşmayan kişiyi desteklemekte ve esirgemektedirler; aynı şekilde, gizli duygularının içinde övünmeyen ve şahsî çıkara ilişkin hiçbir art niyet taşımayan kişi de bu lütfâ nail olmaktadır. Demek ki bir yanda kesin kazanç, diğer yanda da kesin kayıp beklemektedir; herkes, cüzî iradesi gereği olarak kendine bir yol seçme şansına sahip bulunmaktadır, onun için de seçiminin sonuçlarından ancak kendini sorumlu tutmalıdır.

Mutlak anlamda haksever ve iyi, bir tek Tanrı'ya iman etmek; ruha ve onun ölümsüzlüğüne; şimdiki zamanın tek kanıtı olarak ruhun öncelerden beri var olduğuna; daha önce ettiklerinin karşılığını ödeme, onları telâfi etme ve de entelektüel ve moral açıdan ilerleme, gelişme aracı olarak hayatların çoğulluğuna; en geri varlıkların bile yetkinleşebilirliğine; mutluluğun evrime paralel olarak arttığına; iyiliğin veya kötülüğün, ilkeye göre hakkaniyetli bir biçimde karşılığını bulduğuna; herkesin ameline göre, hiçbir yaratılmışa özel bir ayrıcalık tanınmadan adaletin herkese eşit dağıtıldığına; kefaret süresinin kusurluluk süresiyle sınırlı olduğuna; insanın, kendisine daima iyiyi ve kötüyü seçme hakkını tanıyan bir cüzî iradeye sahip bulunduğuna inanmak; görünen evrenle görünmeyen evren arasındaki ilişkilerin devamlılığını; geçmişteki, şu andaki ve gelecekteki bedenli ve bedensiz tüm varlıkları birbiriyle ilintili kılan dayanışmanın mevcudiyetini kabul etmek; yeryüzü hayatını geçici ve ebedî olan varlık hâlindeki hayatının bir evresi gibi görmek; bugüne nazaran daha im-

renilmeye değer nitelikli olan yarınlar için hayat sınavlarına cesaretle göğüs germek; kelimenin en geniş anlamını yansıtacak biçimde düşüncede de, sözde de, davranışlarda da iyilikseverlik duygusunu egemen kılmak; ruhundaki herhangi bir kusuru yok ederek hergün bir önceki güne göre daha iyi olmaya çalışmak; tüm inançlarını özgür inceleme ve mantık terazisine vurmak ve hiçbir şeyi körü körüne kabul etmemek; ne kadar akla ters görünseler de tüm samimî inançlara saygı duymak ve kimsenin vicdanını baskı altına almamak; ve nihayet, bilimin keşiflerini, Tanrı'nın yasaları demek olan doğa yasalarının açıklanması olarak benimsemek. İşte size ruhçuluğun ilkeleri, ruhçuları kutsal bir düşünce birliği içinde birbirlerine bağlayan bağ budur; **umurlur ki bu bağ bir gün tüm insanları evrensel kardeşlik sancağı altında birleştirecektir.**

İyilikseverlik duygusunun kardeşi sayılan kardeşlik duygusu sayesinde insanlar barış içinde yaşayacaklar ve de kendini beğenmişliğin, bencilliğin, tutkunun, kıskançlığın ve tüm diğer beşerî noksanlıkların kardeşi sayılan uyumsuzluğun doğurduğu sayısız kötülüklerden yakalarını kurtaracaklardır.

Ruhçuluk insanlara, bu dünyadaki umutlulukları için gerekli her şeyi sunmaktadır, çünkü onlara içinde buldukları durumla yetinmeyi öğretmektedir; ruhçuluğun sağladığı nimetlerden ilk yararlananlar ruhçular olsun ve gelecek kuşaklarda ısı ısı parıldayacak olan ahenk egemenliğinin açılış törenini aralarında gerçekleştirsinsinler.

Düşüncelerimizi birlikten doğan güçle donatmak üzere biraraya geldiğimiz şu anda burada, amacımızın cazibesine kapılıp gelmiş, sayısız varlıkla çevrili bulunmaktayız. Sevdiklerimize selâm ve sevgiler ve ihtiyacı olanlara da cesaret ve teselliler sunalım. O şekilde hareket edelim ki; her biri, gönlümüzü coşturan iyidileklilik dolu iyilikseverlik duygularımızdan nasibini alabilsin ve bu toplantı, herkesin temenni ettiği amaca hizmet edebilsin. ■

BİLİMSEL KIYAMET

* Sharon BEGLEY - Çev: Semra TUNA *

UZAY KORUMA GÖZLEMİ"nin kurulması 50 milyon dolara ve bunun işletmesi yılda 10 milyon dolara mal olacaktır. Bu, Amerikalı başına 4 sentlik bir sigorta poliçesi demektir. Ama hâlâ nahos sürprizler bekliyor olabilir. Daha küçük asteroitler ve birçok kuyruklu yıldızlar için erken uyarı almanın hiçbir pratik yolu mevcut değildir.

Astronomlar binlerce asteroit ve kuyruklu yıldızın Dünya'ninkine kesişen yörüngelerini saptarken mutlaka birkaçının çarpışma yolu üzerinde olduğunu göreceklidir. Doğaldır ki Dünya'nın maruz kalacağı tehlikenin boyutları ona çarpma olasılığı bulunan gök cisminin büyüklüğüne bağlıdır.

DÜNYA'NIN YEDİĞİ EN BÜYÜK VURGUNLAR

Jeologlar kuyruklu yıldız ve asteroitlerin açtığı 139 krater bulmuşlardır. Bazıları gezegenimizdeki yaşamın çoğunu yok edebilecek kadar büyüktür.

● Kamyon büyüklüğünde: Böyle çarpmalar en azından her on yılda bir olmaktadır. 9 metreden daha küçük her cisim 50.000 ton dinamitlik bir bomba gibi patlasa dahi genellikle atmosferde parçalanıp yanar. Böyle bir asteroit veya kuyruklu yıldız bir meteorik ateş topu -bir ışık ve ısı patlaması- oluşturabilir, ama bu olay ciddi bir zarar vermeyecek kadar atmosferin yüksek tabakalarında meydana gelir.

● Bina büyüklüğünde: 9-90 metre çapında bir kaya olan asteroit atmosfere çarptığında muazzam bir ışıkla patlar. 1908 yılında bir Haziran sabahı Sibiryaya, Tunguska üzerinde patlayan kuyruklu yıldız veya asteroit buna ör-

(Geçen Sayıdan Devam)

nek gösterilebilir. Yerden beş mil yukarıda 12 megatonluk bir kuvvetle infilâk ederken 30 mil uzaklıktaki ren geyiklerini yok etmiş, 60 mil uzaklıktaki bir adamın giysilerini tutuşturmuş ve 700 mil karelik Sibiryaya ormanını yerle bir etmiştir. Taştan değil de nikel ve demirden yapılmış daha yoğun bir asteroit infilâk etmeden yere saplanabilirdi. Eğer Tunguska kayası büyüklüğünde bir tane ABD'nin kırık arazisine düşecek olsaydı, yaklaşık 70.000 insanı öldürebilir ve 4 milyar dolarlık maddî zarara neden olabilirdi. Bu hesaplar, Amerikan Bilim Adamları Federasyonu Uzay Politikası Direktörü John Pike tarafından yapılmıştır. NASA paneline göre 12 mil uzaklıktaki binaları da yerle bir edebilirdi. Eğer bir yerleşim bölgesine düşecek olsaydı 300.000'den fazla can alabilirdi. Eğer bir sismik bölgeye rastlayacak olsaydı, 7,5 Richter ölçeğine varan şiddetlerde depremlere yol açabilirdi.

● Dağ büyüklüğünde: 90 metreden daha büyük gök cisimleri yaklaşık her 5.000 yılda bir Dünya'ya çarparlar. Los Alamos Ulusal Laboratuvarı'ndan astrofizikçi Jack Hills'in hesaplarına göre, eğer 180 metre çapında bir asteroit Atlas Okyanusu'nun ortasına düşseydi, hem Avrupa hem de Kuzey Amerika sahillerinde 180 metre yüksekliğinde kütleli bir med dalgası meydana getirirdi. (Hills, efsanevi Atlantis'in böyle bir çarpma ile yeryüzünden silindiğini varsaymaktadır.) Yarım mil genişlikten daha büyük asteroitler 300.000 yılda bir düşmektedir. Pike'a göre bu tür bir çarpma "tartışmasız insanlık tarihinin en büyük felâketi olarak nitelendirilebilir." Bu milyon megatonluk infilâktan doğacak toz bulutu yüzünden bir yıl boyunca hiçbir yerde toprak ürün vermeye-

cektir. Öte yandan, bu boyutlarda bir kuyruklu yıldız, buz ve donmuş gazları kolayca parçalanabileceğinden dolayı, Tunguska olayında olduğu gibi, herhalde atmosferde infilâk edecektir.

● Şehir büyüklüğünde: Swift-Tuttle gibi üç mil den daha büyük asteroid veya kuyruklu yıldızlar 10-30 milyon yılda bir çarpırlar. Bir hesaba göre, yaklaşık altı mil genişlikte olduğu düşünülen Dinozor kuyruklu yıldızı Meksika körfezine düşmüş olsaydı, üç mil yükseklikte bir dalga oluşturacaktı. Dokuz yüz mil uzakta, dev su duvarı 450 m yükseklikte olacaktı. Meksika körfezine böyle bir asteroidin düşmesiyle Kansas

City'yi seller basacak, çarpmanın şiddetinden tüm kıtalar alev alev patlayacak, güneş ışınları bloke olacak ve tarım imkânsız hâle gelecekti. İnsanlar da trilobitlere (*) dönüşebileceklerdi.

Bu yıl Los Alamos'ta yapılan bir konferansta, araştırmacılar, kozmik felâketlere karşı korunma konusunda birtakım fikirler ortaya atmakta hiç güçlük çekmediler. En zekice olanları silâh bilginlerinden geldi. Bir kuyruklu yıldız karşı ateş açmak bir ICBM'e (kıtalararası roket) ateş açmaktan pek farklı değildir. (ICBM'in daha yakın ve bu yüzden tespit edilmesi daha kolay, ayrıca daha yavaş, bu yüzden isabet almasının daha kolay olması dışında.) Yıldız Savaşları programının söz verildiği şekilde Clinton yönetimine intikal ettirilmesiyle kuyruklu yıldız savunmasına geçmek kötü bir kariyer eylemi olmayabilir.

Konferansta Edward, bugünün askerî teçhizatında mevcut olan her şeyden 10.000 kat

YOL SAPTIRMA TAKTİKLERİ

Bomba asteroid üzerinde patlıyor.

Dünya'ya doğru yol almakta olan bir asteroidin yönünü çevirmek için nükleer başlıklı bir roket gereklidir. Bir Titan-4, asteroide isabet ettirilerek yüzeyinde bir bomba patlatabilir. Bu, asteroidi felâkete sürükleyen yolundan saptırmaya yetecek bir itici güç sağlayabilir.

Bomba kuyruklu yıldız yakınında patlıyor.

Bir kuyruklu yıldız bombalamak bu narin toz ve buz topunu milyonlarca parçaya ayırabilir ki bu parçalar yine Dünya'ya çarpabilir. Ancak onun yakınında bir nükleer cihazı patlatmak donmuş gazların bir kısmını eritebilir ve bir roketin itici güçleri gibi hareket sağlayarak onları kuyruklu yıldız felâket yolundan saptıracak püskürmeler hâline çevirebilir.

daha güçlü bir bomba geliştirilmesini önerdi. Bir araştırmacı Dünya'yı tehdit edecek asteroid veya kuyruklu yıldızla antimadde katılmasının olayı çözümleneceğini savundu. Antimadde, madde ile karşılaşınca bunlar birbirlerini yok edecek, püf diye saf enerji olacaktı. (Antimaddenin asteroide nasıl verileceği hususunda ayrıntıya girmedim. Oysa şu anda roketler maddeden imal edilmektedir, antimaddeden değil. Bu yüzden antimadde kargo yüklendiği anda roket tahrip olacaktır.) Başka bir seçenek de roketle asteroid veya kuyruklu yıldızın üstüne "güneş yelkeni" atmaktır. Bu yelken Güneş'ten durmaksızın yayılmakta olan yüklü partikülleri tutacak ve böylece gökcisminin yolunu değiştirerek tehlikeyi emniyetli bir şekilde Plüton'un ötesine taşıyacaktı. Kimsenin bu yelkenin nasıl takılacağına dair bir fikri yoktu aslında. Bir kuyruklu yıldız herhangi bir çeşit ısı üreticisi takmak da kâğıt üzerinde iyi görünebilir. Isı, itici gücü

(*) **Trilobit:** Soyu tükenmiş olan, bedeni üç bölmeli bir deniz böceği.

olan püskürmeler oluşturarak kuyruklu yıldız Dünya'dan uzaklaştırabilirdi. (Bir asteroidin püskürmeler oluşturmaya yetecek kadar uçucu bileşikleri yoktur.) Ancak püskürmeleri önceden belirlemek mümkün olmayacaktır. Bunlar belki de yıldız Dünya'ya doğru hızlandıracaktır.

Böylesine önemli noktalar, kendinden geçmiş birinin "yaşasın atom bombası" diye bağırması üzerine bunun Los Alamos konferansının sloganı olmasını açıklayacaktır. Saniyede 15 mil -saatte 54.000 mil- hızla hareket eden dağ gibi bir kayanın yönünü değiştirmeye yetecek güçteki bir enerji kaynağı, mevcut vasıtalarla ancak nükleer olabilir. Temel fikir, herhangi bir asteroit veya kuyruklu yıldız, Dünya ile karşılaştıracak rotasından saptırmak için etkili bir patlamadan yararlanmaktır. Bu işlem ne kadar çabuk yapılırsa o kadar iyi olur. Birkaç yüz metrelik bir itme bile, milyonlarca mil uzakta uygulanırsa işe yarayabilir. Katil kayanın yaklaşmasını beklemek ise mevcut nükleer silâhların hiç birinin veremeyeceği kadar büyük bir enerjiyi gerektirecektir.

Bombanın nerede patlatılacağı gökcisminin nasıl olduğuna bağlıdır. Kuyruklu yıldız kolay parçalanır. Yüzeyindeki bir patlama onu öyle büyük parçalara ayırabilir ki, bunlar eskisinden daha tahripkâr olabilir. NASA paneli bu yüzden bir "uzak dur" patlamasını uygun bulmuştur (diyagramda olduğu gibi). Bir veya birkaç nükleer başlıklı füze, bir Amerikan Titan dört veya bir Rus Energia roketiyle fırlatılarak optik metotla veya radarla kuyruklu yıldızla ulaşacak bir rotaya oturtulacaktır. Füzeler bombaları yıldızın yanında patlatacak şekilde programlanarak onu dünyaya giden yolundan ya doğruca saptıracak ya da yörüngesini değiştirecek püskürmelere neden olacaktır.

Tüm insanlığın mahvına sebep olacak gökcismini bir yana bırakalım; bütün bir yıl ziraate fırsat vermeyecek bir asteroit veya kuyruklu yıldızın yörüngesini değiştirme fikrine karşı çıkacak bir kimse düşünülemez. Clark Chapman diyor ki: "Ancak Tunguska'daki gibi yak-

laşık on yılda bir meydana gelen çarpışmalara karşı da korunma önlemleri alıp almamak konusunda derin anlaşmazlıklar mevcuttur. Bu küçük olaylar bile insanları öldürebilir, ama böyle bir şeyin olması ihtimali her zaman insanların canına kasteden deprem, sel gibi felâketlerin yanında, bin kat daha azdır." Maliyet masrafları önemli bir faktör sayılmalıdır. Çünkü bir erken uyarı sistemi 45 metre büyüklüğündeki gökcisimlerini, gelişlerinden birkaç hafta önce tespit edebilirse, bunlara karşı savunma için günün 24 saatinde yakıtı doldurulmuş, silâhları takılmış, ateşlenmeye hazır bekleyen düzinelerle nükleer başlıklı roket bulundurmaya gerektirecektir. Bunun maliyeti yılda birkaç milyar dolardır. O zaman bile hızla yaklaşan bir gökcismine karşı başarı kesin olmaktan uzaktır, özellikle roketlerin hedefi vurmak için sadece tek fırsat olacağı düşünülürse. Nükleer başlıklı füzeleri hazır tutmak da tehlikelidir. Kazalar, teröristler ortaya çıkabilecektir.

Bir insan yaşamı içinde, kabaca on binde bir olasılıkla, bütün dünyadaki tarım ürünlerini yok edecek ve hayatta kalan insanları Taş Devri avcı-toplayıcılarının yaşam tarzına döndürecek kadar büyük bir gökcisminin yeryüzüne çarpması gibi bir durum mevcuttur. Bu oran ameliyat esnasında anesteziye ölme, herhangi bir altı ay içinde bir araba kazasında ölme veya her gün Los Angeles karayollarında otomobil egzosu solumaktan dolayı kanserden ölme olasılığı kadardır. Katil asteroitler ve kuyruklu yıldızlar bizden çok uzak. Ve günün birinde bir gökcismi Dünya ile çarpışma yörüngesine girebilir. Yeryüzünde sürünerek hareket etmiş, yürümüş, uçmuş veya yüzmüş olan bütün türlerin tahminen üçte ikisi uzaydan gelen çarpışmalarda ortadan kalkmıştır. İnsanlık da böyle bir kaderle karşılaşacak olabilir. Ama bizler bunu düşünebilecek kapasiteye sahip ve belki de böyle bir felâkete engel olmak için bir şeyler yapabilecek tek canlı türüz. ■

(Kaynak: Newsweek, 23 Kasım'92)

BİR UFO BELGESELİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ...

Derleyen:
Selman GERÇEKSEVER

Gelişim, değişim ve hâlden bâle dönüşüm... Evrensel aktivitenin genel görünümü... Canlısıyla cansızıyla her şey değişip, gelişip farklılaşmadan duramıyor. Zekâ sahibi yaratıklar da evrenlerin çeşitli bölgelerine yayılmış olarak değişik şuur düzeylerindeki etkinliklerini sürdürüp duruyorlar.

DÜNYA gezegeni adını verdiğimiz şu uzaysal obje üzerinde bulunan bizler, uzaya açılma aşamasına gelmiş teknolojimizle birkaç on yıldan beri en yakın uzaysal komşumuzdan başlayarak adım adım uzayı keşfe yöneldik. Merih'e, Venüs'e, Jüpiter'e insansız uydular indirdik. Bazı insansız uzay araçlarımızla da Güneş Sistemi'nin uzak sınırlarına yöneldik.

Biz dünya insanı olarak, birkaç yüz yıllık aklımız ve şu kadar zekâ düzeyimizle bu işleri başardık da, bizden çok daha zeki ve gelişmiş varlıklar, bizimkinden çok daha üstün teknolojileriyle yıldızlararası uzayda neden dolaşiyor olmasınlar ve bunların bir kısmı bizleri bir süreden beri neden ziyaret ediyor olmasınlar?

Gerçekten de ediyorlar... Çünkü elimizde 45.000 yıllık tarihsel belgeler var. Ünlü astrofizikçi Prof. Carl SAGAN'ın ihtimal hesaplarına (ve kendi beyanına) göre dünya dışı ziyaretçiler en kötü olasılıkla dünyayı 10.000 yıldan beri ziyaret etmekte. Bu, sözlerimizin başında değindiğimiz evrensel gelişim olgusunun kaçınılmaz bir sonucu.

Bakin, söz konusu evrensel gelişim olgusunu, yazımıza konu olan UFO belgeselinde Dr. Ruppert Chaldrake nasıl vurguluyor: "**Benim**

araştırmamın esas temellerini "EVRENİN EVRİMİ DÜŞÜNCE" oluşturur. 1966'ya kadar birçok insan evrenin statik olduğunu düşünüyordu. Ama bu düşünce, evrimin sadece dünyadaki kısmıyla ilgiliydi. Günümüzde bu düşünce değişti. Çünkü artık sadece kozmik evrimle yetinilmiyor. Biyolojik evrim görüşü de devreye girdi. Bu yaklaşım fiziğin, kimyanın, her şeyin değiştiğinin ifadesidir."

Sözlerimizin başında uzaydan gelenlerin ziyaretlerinin binlerce yıllık belgesel geçmiş olduğu belirtmiştik. Bu belgelerin bir kısmı mağara resimleri, bir kısmı heykeller, bir kısmı da mitoloji ve efsanelerle ilgili. Konunun tarihçesiyle birçok araştırmacı ilgilendi ama hepinizin bildiği gibi bunların en popülerlerinden biri E.V.DÄNİKEN' dir. Bu konudaki kitapları satış rekorları kırmış, dilden dile çevrilmiş, hatta yurdumuza da bu amaçla gelmiş bir araştırmacı yazar.

E.V.Däniken uzaydan gelenlerin bizi etkilemeleri konusunda (TV belgeselinde) görüşlerini şöyle ifade ediyordu:

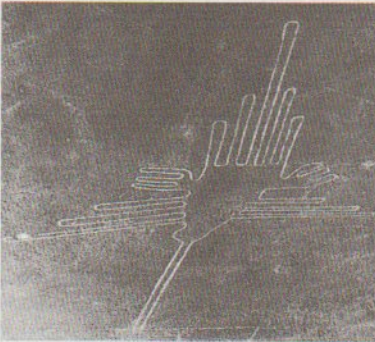
"Binlerce yıldır dünya dışı yaratıklar bizi etkilemektedirler. Bu şekilde biz ve her şey etkilenmeye devam edecektir. Bir elmanın, olgunlaştıktan birkaç gün sonra ağacından düşeceğini rahatlıkla söyleyebilirsiniz. Aynı şey

E. V. Däniken

evrensel düşünce için de geçerlidir. Dünya dışından gelenler bugün bizi etkiliyorlar. Aslına bakılırsa, onlar bu konuya pozitif yaklaşacak seçkin kişileri ve onların vasıtasıyla da ötekilerini etkileyeceklerdir."

Uzaydan gelenlerin dünyada bıraktıkları izlerin bir kısmı bugün Peru'daki Ant Dağları üzerinde. Ancak birkaç yüz metre havadan uçulduğunda fark edilebilen bu geometrik çizgi-

Nazca Çizgileri, Peru

ler kilometrelerce uzunlukta ve 250 km²lik bir alana yayılmış vaziyettedir.

Bir işaret, bir resim, bir uyarma veya yol gösterme aracı insanlar için yapılmış ise; onların

görebileceği, yararlanabileceği yerde ve biçimde olması gerekmez mi? Oysa ki, Nazca işaret ve şekillerinden hiç birinde yerden görülüp, yararlanma düşünülmemiş. Düşünme değil, istenmemiştir bile...Üstelik bunlar yaşama elverişli yerlerde bile değildirlir. Peki, kimin işine yararlar? Gökten inecek meleklerin mi? Ay'a, Güneş'e, yıldızlara maymun, kuş, örümcek resmi göstermenin, Dünya'nın yüzüne çok muntazam geometrik çizikler atmanın gereği nedir?

Peru'nun eski halkı, zamanlarında oldukça gelişmiş bir uygarlığa sahipti ve Güney Amerika'nın o zamanlardaki balta girmemiş ormanlarında yaşıyorlardı. Geleneklerinde uzaydan gelen ziyaretçilerden bolca söz edilir. Onlardan kalma bazı tarihî belgeler arasında hava araçlarına benzeyen objeler de var.

Peru'nun eski halkı gibi, eski HOPİLER de ilginç insanlar: Bakın, Hopiler'i, uzaydan gelenler açısından inceleyen E.V.DÄNIKEN onlar hakkında neler söylüyor:

"Hopi yerlilerini çok iyi bilirsiniz. Bugün Arizona'da yaşıyorlar. Ama gelenekleri; binlerce yıl önce vatanlarının Kuzey Amerika'da olduğunu ve o zamanlar 'Kapşınap' dedikleri uzaylılar tarafından yetiştirildiklerini gösteriyor. Bu Kapşınaplar, Hopi yerlilerini toprakları sular altında kaldığı zamanlarda da kurtarmışlardı. Açıkçası bu 'Tanrısal Yaratıklar' Hopiler'in öğretmenleriydi. Hatta bugün bile Hopi yerlilerinin yaşlıları, genç nesil için Kapşınaplar'ın figürlerini yaparlar ve böylece Hopiler'den hiç kimse dış uzaydan gelmiş olan eski öğretmenlerinin anısını unutmaz. Hatta bugün bile Hopiler arasında dış uzaydan ziyaretçiler geleceğine inananlar vardır."

Bilirsiniz, UFO'lar söz konusu olduğunda en çok akla gelen kalıntılardan birisi de piramitlerdir. Acayip görünüşleri ve insan üzerindeki psikolojik etkileriyle arkeolojiden mimariye, oradan parapsikolojiye birçok bilim dalında çalışan kişileri etkilemiş yapılar... Biliyorsunuz dünyanın çeşitli yerlerinde çeşitli tarzda yapılmış olanları var. İşin tuhafı; son yıllarda Merih üzerinde de piramit yapılar olduğu keşfedildi.

ÇEKİMİN ÖTESİNDE

○ Arthur C. CLARKE ○

ÇEKİM, bütün tabiat kuvvetlerinin en esrarlısı ve en amansızdır. En küçük bir yanlış hareketimizi, bizi öldürerek, hiç değilse sakat bırakarak cezalandırır ve hayatımızı doğumdan ölüme kadar hükmü altında tutar. İnsanların, bu köleliğin bilinci içinde, öteden beri kuşlara, bulutlara imrenerek bakmış ve gökyüzünü tanrıların yeri saymış olmalarına şaşmamak lâzımdır. "Gök cismi" deyiminde yerçekiminden kurtulma özlemi gizlidir. Biz bu özlemi ancak rüyalarımızda giderebiliyoruz. Bir gün, ağırlıksızlığın alışılmış bir hâl, belki de insan ırkının normal hâli olması mümkündür. İnsanlar, belki bu Dünya'dan kaçarak uzay istasyonlarına veya çekimleri gezegenimizden çok daha zayıf olan başka dünyalara göç etmek zorunda kalacaklardır. Ve belki, çok uzak bir gelecekte insan ırkının tarihi yazıldığı zaman, ömürlerini çekime karşı koymaya çalışarak harcamış milyarlarca insan, bu tarihe küçük bir azınlık olarak geçecektir. Uzayda yolculuğa alıncak olan torunlarımız, tıpkı denizlerde yaşamış olan çok uzak cetlerimiz gibi, ağırlığı pek az hesaba katacaklardır.

Şimdi hâlâ bu gezegenin yaratıklarından çoğunda, keskin bir çekim bilinci vardır. Bu, filler, atlar, köpekler ve insanların yaşayışına tamamiyle hâkimdir; fakat meselâ fareler gibi yaratıklar için sadece bazı mahzurlar doğurmaktan ileri gitmez. Hele böcekler onu hiç mi hiç umursamazlar; bunlar o kadar hafiftirler ki, hava onları taşımaya yeter ve yerçekiminden, balıklardan fazla tedirgin olmazlar.

ESRARLI BİR KUVVET

BUNA karşılık o bizi çok tedirgin etmektedir. Hele bütün gücümüzle ondan kaçmaya uğraştığımız bu çağda. Uzay uçuşlarının doğurduğu canlı ilgi bir yana, yerçekimi, fizikçileri her zaman ilgilendirmiştir. Çeşitli tarzlarda üretilebilen ışık, sıcaklık, elektrik, mıknatıs gibi kuvvetlerle onun hiç bir ortak tarafı yok gibi görünüyor. Bu kuvvetler mutlak surette birbirine çevrilebilir. Gerçekten modern teknoloji, büyük ölçüde bu gibi çevirmelere dayanmaktadır: Sıcaklık elektriğe, elektrik ışığa çevrilir vb. Fakat çekimi üretmek imkânsızdır. Çekim, kendisine uygulanabilecek bütün etkilere karşı tamamiyle kayıtsız görünüyor. Bildiğimiz kadarıyla, bir çekim alanının belirmesi için bir tek yol vardır: Maddenin bulunması. Maddenin her parçacığı evrenin öteki parçacıkları tarafından çekilmekte ve bu çekilmelerin bütünü mahalli çekimi meydana getirmektedir. Bunun kuvveti, şüphesiz, bir dünyadan öbürüne değişir; çünkü bunlarda bulunan madde miktarları farklıdır. Bizim Güneş Sistemimiz'de, dört dev gezegenin (Jüpiter, Satürn, Uranus, Neptün) çekim güçleri Dünya'dan fazladır (Jüpiter'de iki buçuk misli). Buna karşılık, meselâ Ay'ın çekim gücü Dünya'nınkinin altıda biridir. Hele astroidlerin çekimi o kadar zayıftır ki, buralarda bir cismin düşmesini gözle takip etmek güç olacaktır.

FİZİKÇİLER YERİNDE SAYIYOR

ZAMAN zaman, bir araştırmacı grubunun, çekimin kontrolü (başka bir deyimle anti-gravite) probleminde dört elle sarıldığı söylentileri duyulur, fakat her defasında bunun yanlış olduğu an-

laşılır. Hiç bir ehliyetli bilim adamı, bilgisizliğimizin bugünkü durumunda çekime hükmetmek çarelerini araştırmaya kalkışmaz. Fizikçi ve matematikçilerin gözü çok daha aşağılardadır: Bunlar yerçekimi konusunda sadece ilk bilgilerin peşindedirler. Bu çetin ve esaslı çalışmalar, ancak yerçekiminin herhangi bir kontrol şekline ulaşırsa dahi, yine de olağanüstü bir sonuç elde edilmiş olacaktır. Fakat böyle bir başarıya inanan meslek adamlarının çok olmadığını sanıyorum. Bilimcilerden çoğunun bu konudaki görüşü, Bell Telefon Laboratuvarları'ndan Dr. John Pierce'in şu sözlerinde özetlenmişe benzer: "Anti-gravite, kuşlara vergidir." Aksilik şu ki, ona kuşların değil, bizim ihtiyacımız var!

Şaşılacak bir nokta, anti-gravite konusunda iş adamları ve idarecilerin bilimlerden daha az şüpheli olmalarıdır. 1960 yılında **Harvard Business** Dergisi "Uzay Programı Üzerinde Bir Açıklama" başlıklı bir yazı yayınladı ve buna beş sayfalık ayrıntılı bir soru listesi ekledi; iki bine yakın cevap aldı. Uzay araştırmalarında anti-gravite imkânlarından faydalanma ihtimali hakkındaki soruya, iş adamları şu şekilde cevaplar verdiler:

Hemen hemen muhakkak: %11; öyle görünüyor: %21; olabilir: %42; olacağı benzemez: %21; asla olamayacaktır: Sadece %6. Öteki sorulara verdikleri cevaplarla karşılaştırıldığı zaman, onların bunu, gezegenlerin kolonize edilmesi veya sömürülmesinden daha muhtemel gördükleri anlaşılıyordu. Ben aşağı yukarı eminim ki, bilim adamlarından çoğu, bunu ötekilerden **çok daha az muhtemel** bulacaklardır. Şimdilik Harvard iş adamlarının görüşü, profesyonel fizikçilerin görüşünden ne daha iyi, ne de daha kötüdür.

Çekim hakkındaki bilgimiz henüz o kadar az ki, onun uzayı ışık dalgaları gibi belli bir hızla geçtiğinden dahi emin değiliz; hatta sürekli olarak etkili olup olmadığını dahi bilmiyoruz. Einstein'a gelinceye kadar, bilim adamları onun aralıksız faaliyet halinde olduğu fikrinde idiler. Bugün genel görüş, çekimin ışık hızı ile yayıldığı ve yine ışık gibi bir çeşit dalga yapısında olduğu merkezindedir. Eğer çekim dalgaları varsa, bunları bulup yakalamak çok güç olacaktır; çünkü çok az enerji taşımaktadırlar. Dünya'nın tamamından yayılan çekim dalgalarının bir buhar beygirinin milyonda biri kadar, bütün Güneş Sistemi'nde, yani Güneş ile birlikte bütün gezegenlerin toplamından yayılanın ise ancak yarım beygirlik bir enerjiyi temsil etmesi gerektiği hesaplanmıştır. Eğer çekim dalgaları üretmeye elverişli bir cihaz icat edilirse, o bundan da milyarlarca defa daha zayıf olacaktır.

Bununla beraber bugün, bu dalgaları bulup tespit etmek ve üretmek için bir takım tecrübeler yapılmaktadır. Bu tecrübeler için yerkürenin tamamını "anten" yerine kullanmak düşünülmektedir. Bu dalgaların frekansları saatte bir çevrimi (cycle) geçmiyor olmalıdır. (Bildığımız radyo ve televizyon dalgalarının çevrimleri **saniyede** ondan başlayarak milyonları bulur.) Bu nazik tecrübeler başarı ile sonuçlansa bile, bunlardan pratik uygulamalara geçmek için uzun süre beklemek gerekecek, belki de hiç bir zaman bu uygulamalara geçilemeyecektir.

Uzayda cisimlerin ağırlıksız olmalarının sebebi o kadar basittir ki, hemen daima yanlış anlaşılmalıdır. İyi bilgi almamış gazeteciler tarafından yanlışlıkla birçok kimse, bir astronotun "yerin çekim alanından" çıktığı için ağırlıksız hâle gel-

diğini sanmaktadır.

Bu, tamamıyla yanlıştır. Gerçi yerçekimi, dünyadan birkaç milyon km uzaklaştıktan sonra pratik olarak sıfıra inmiş demektir; fakat evrenin hiç bir yerinde, en uzak galaksilerde bile yerçekiminden büsbütün kurtulmak mümkün olmaz. Şüphesiz, çekimin gücü mesafe uzadıkça yavaş yavaş azalır, fakat hiç bir zaman sıfıra inmez. Hele bugün insanların varabildiği çok mütevazı mesafelerde yerçekimi, aşağı yukarı deniz seviyesinde olduğu kadar güçlüdür. Gagarin, yerden 300 km uzaklaştığı zaman içinde bulunduğu çekim alanı hâlâ, normal etkisinin %90'ını muhafaza ediyordu. Buna rağmen Gagarin'in ağırlığı sıfıra inmişti.

Bu sözlerim biraz karışık görünüyorsa, kabahat dilin fakirliğindedir. Biz dünyalılar, "ağırlık" ile "yerçekimi" deyimlerini aynı anlamda kullanmaya alışmışız. Gerçi, yeryüzündeki normal durumlarda bu oldukça mantıklıdır: Nerede ağırlık varsa orada yerçekimi, nerede yerçekimi varsa orada ağırlık vardır. Bununla beraber, bunlar birbirinden açıkça farklı şeylerdir ve biri olmaksızın öteki meydana gelebilir. İşte, uzayda her zaman olan da budur.

UZAY SINIRI SONSUZDUR

ÇAĞIMIZ, insanlığın uzun tarihinde ne denizin, ne de karanın insanı durduramadığı ilk çağdır; sıkıntılarımızın çoğu da sanırım bundan geliyor. Bugün dünyamızda hâlâ işlenmemiş, hatta keşfedilmemiş geniş bölgelerin bulunduğu doğrudur. Fakat bunlarla uğraşmak artık son direnme yuvalarının temizlenmesi gibi bir şey olacaktır. Gelecek yıllarda bir de okyanuslarla karşılaşmak durumunda isek de, Trieste batiskafı Mariannes çukurunu keşfe indiği zamandan beri bunların da kapıları açılmıştır.

Artık keşfedilecek kıta kalmamıştır. Dünyanın neresine giderseniz gidiniz, karınıza daima vizenizi veya aşı belgenizi soracak biri çıkacaktır.

Meçhulün böylece yok olması, romantikler ve maceracıların hayatlarında tat bırakmamıştır. Amerika'nın güneybatısının tarihçisi olan W.P. Webb'in dediği gibi, "İçimiz ezilmeden bir çağın sonuna varamıyoruz... İnsanlar artık yok olmuş olan sınır boyunca, kelimelerin anlatılabileceğinden çok fazla yanyıyorlar... Yüzyıllar boyunca çağrısını işittiler, vaatlerini dinlediler, bütün varlıklarını ve hayatlarını onu aşmak için ortaya koydular. Artık o, kimseyi çağırıyor..."

Yıldızların yolu tam zamanında keşfedildi.

UZAYIN SINIRI YOKTUR

MEDENİYET aşılacak yeni sınırlar olmaksızın var olmakta devam edemez. Bu onun için hem maddi, hem manevî bir lüzumdur. Maddi lüzum meydana: Yeni memleketler, yeni kaynaklar, yeni ihtiyaç maddeleri. Manevî lüzum bu kadar aşikâr değildir. Fakat daha önemlidir. Biz yalnız ekmeyle beslenemeyiz; bize manevî değişiklik ve yenilik, hayal kurabilmek de lüzum. Duyulardan yoksunluk üzerine yapılan tecrübelerin gösterdiği gibi, tam ve mutlak bir sessizlik ve karanlık içinde bırakılan ve dış dünya ile her türlü teması kesilen bir insan deli olur. Bu, toplumlar için de doğrudur; toplumlar da yeterli bir uyarıcıdan yoksun kalırlarsa akıllarını kaybederler.

İnsanların dünyadan kaçarak yıldızlar arası uzaya çıkmaları, toplumumuzun ve sanatlarımızın içine gömüldüğü alışkanlıkları kırarak yeni bir rönesans yaratacağı demek, biraz fazla iyimserlik gibi görünebilir. Bununla beraber, benim yapmaya niyetlendiğim şey budur ve ilk adım olarak da bazı peşin fikirleri düzeltmek istiyorum.

Uzay sınırı sonsuzdur. Ve onun sonunu bulmak tehlikesi yoktur. Fakat onun hazırladığı fırsat ve meydan okuma, gezegenimiz üzerinde şimdye kadar rastladıklarımızdan büsbütün farklıdır.

Büyük bir değişim gerçekleşmeden uzaya açılmak mümkün olamayacaktır...

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 157

21.4.1972

MADDE SİSTEMİNİN GELİŞTİRİLMESİ

"Evrensel bir şartlandırma içinde bulunan yüksek benlik, bir nevi öz bilgidir. Öyle bir öz bilgi ki, kendi varlığı hakkındaki bütün sebep-netice zincirlerine vakıf ve aynı zamanda kâinatın bütün kanun ve icaplarına muti. Bu iki busus, onun madde hakkındaki bilgisinin, madde üzerindeki müessiriyet kudretinin inkişafına ait bulunan melekelerinin gelişmesini temin etmek için enkarne olmasına mâni teşkil etmez.

Demek ki, yüksek benliğiniz, sadece kendisine bas bazı tecrübeleri edinmek, sentezleri yapmak için bedenlenmiyor. O, bedeni teşkil eden maddesel küllenin de tekâmülünü temin etmek için enkarne olmuştur. Böylece maddî sistemleri yönetmenin egzersizlerini yapmaktadır. Bu noktaya dikkatinizi çekeriz. Yüksek benliğin bu derecede şumullü, derin, parlak, öz bilgiye sahip olmuş olmasına rağmen, bir beden mahpesi içerisinde birtakım talim ve terbiyeye muhtaç hâlde bulunmasının paradoksuna cevap budur.

Tekrar diyoruz ki, varlık, yani yüksek varlığınız, beden içerisinde sadece tecrübesini yapmakla kalmıyor, belki daha ziyade maddenin tekâmülünü temin ediyor. Ve özellikle madde sistemlerinin idaresini öğreniyor. Ve işte bu derecede madde sistemini idare ediyor ve ona öyle bir seyyaliyet temin ediyor ki, yeryüzündeki bir varlık, meselâ insan varlığı, bu seyyaliyetin, bu inceliğin, nezabetin belirtisi olarak, zekice, şuurluca, duyguluca hareketler etmeye başlıyor. Bunlar yüksek madde organizasyonunun gitgide salâbet kazanması, gitgide yüksek seviyeli madde toplulukları hâline gelmesinden ötürüdür."

SÖZLÜK

Vakıf: Haberli, bilgili

Inkişaf: Gelişme

Seyyaliyet: Akışkanlık, incelik

Muti: Bağlı, tâbi

Şumul: Kapsam

Nezahet: Temizlik

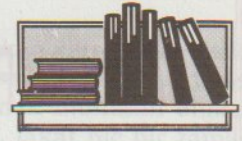
Müessiriyet: Etki etme

Mahpes: Kafes

Salâbet: Sağlamlık, güç

KİTAPLAR ARASINDA

RUHSAL DENEYLERİ UYGULAMA KİTABI

Sheila Ostrander
&
Lynn Schroeder

RUHSAL DENEYLERİ
UYGULAMA KİTABI

(GEM)

Kitabın adı / Orijinal adı

RUHSAL DENEYLERİ UYGULAMA KİTABI
HANDBOOK OF PSI DISCOVERIES

Çeviren

Sheila OSTRANDER - Lynn Schroeder
Vedat Gülşen ÜRETÜRK

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

204 SAYFA, 1994

Fiyatı: 150.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

TELEFONU icat eden Graham Bell'den bu yana, insan iletişimde çok büyük gelişmeler oldu. Bu teknolojik yenileşmeler kablolu telefonlardan, kablosuz, dalgalara bindirilen verilerle çalıştırılan uydulara kadar uzandı. Ve sonuç: Küresel coğrafyasında herhangi bir büzülme veya genişleme olmamasına rağmen, dünyamız küçüldü ve insanlar, dışsal olarak da olsa, birbirine yaklaşmak zorunda kaldı.

Diğer yandan içsel yakınlaşmalar da gerçekleşti ve zihinsel küreselleşmenin tohumları günden güne yeni filizler verdi. İnsanın iç doğasının oluşumları dışa yansıdı, bu geniş içsel evrenin anlaşılmasına yönelik parapsikolojik araştırmalar da yoğunlaştırıldı.

Farklı bir bilim dalı olarak parapsikoloji,

kendi çapında da olsa, bize yeni ufuklar açmaya, yeni sinyaller göndermeye devam ediyor. Bu bilim dalına olan ilgi ve bilgi birikimi arttıkça, bilgi paylaşımı ve deneysel uygulamalar da yoğunlaşıyor. Sınır tanımayan doğasıyla, her ülkenin parapsişik araştırma sonuçları bir diğer ülkeye kolaylıkla akabiliyor.

Bu akış talebinin karşılanması yönünde gerçekleştirilen çabalardan bir tanesini de bu kitap oluşturuyor. Eser, parapsişik konularda araştırma yapan temel ve ağırlıklı merkezlerdeki çalışmaları biraraya getiriyor. Aynı zamanda meraklı okuyucular için uygulama ağırlıklı yöntemler de sunuyor.

Geliştirici deneylerle dolu bu yapıt, bu alanda laboratuvar çalışmaları yapmak isteyenlere iyi bir kılavuz olacaktır. ■